

AMERIKANSKI SLOVENEK

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

STEVILKA 20.

JOLIET, ILLINOIS, 1. FEBRUARJA 1918.

LETNIK XXVII

RIM POROČA USPEŠEN SUNEK.

Italijanske čete na severni pogorski fronti zavzele dve višini in ujele do 2,500 neprijateljev.

BERLIN PRIZNAVA IZGUBO.

Na zapadni fronti samo topniški boji in pozvedovanje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Berlin, 28. jan. — Na visoki planoti Setti Comuni so topniški dvoboji, vzdrževani izza včerajšnjega popoldne, narasli s svitom do največje silnosti v okraju Col del Rosso.

Rim, 28. jan. — Bili so patrolni spopadi, ki so bili ugodni za nas v Val-Arsi in Astieski dolini. Naše topništvo je uspešno obstreljevalo sovražne postojanke med Franzelsko dolino in Brentskim kanalom. Živahno zrakoplovsko delovanje je bilo ob vsej fronti.

London, 28. jan. — Vsled boljše vidnosti je v zadnjih dneh naše topništvo izvedlo mnogo uspešnih protinapadov in bombardovanj.

Naši zrakoplovci so bili delavni v zračnih spopadih in pozvedovanju. Šest sovražnih strojev in dva balona so zbili v zadnjem tednu.

Iza konca novembra, ko so naši zrakoplovi začeli nastopati, so skupaj zbili sedemindeset sovražnih strojev in spravili dva iz nadzorstva; štirje baloni so zgoreli. Samo pet naših strojev je pogrešanih.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 29. jan. — Vzhodno od Asiasga prav do Brente so Italijani močno napadali. Okrog Monte Sisemola in zapadno se je napad večinoma izjalovil, razen pri Monte Di Valbelli, kjer se je sovražnik ustanovil za nekaj časa, a je bil prepuščen našim protinapadom.

V okraju Coldebrossa, med Franzelsko sotesko in Brento, je bil sovražnikov prodirajoči napad vržen nazaj. Ponovni poskusi so se zlomili pod težkimi izgubami. Ujeli smo deset častnikov in 350 vojakov.

Na Castel Franco, Treviso in Mestre smo spustili enoindvajset ton bomb z dobrim učinkom v soboto zvečer ter opazili velike požare.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Italijani poročajo uspeh.

Rim, 29. jan. — Italijanske čete so podjele močan napad včeraj na severni pogorski fronti in prodrlje v sovrane linije, poročajo vojni urad. Pomozne čete, ki jih je sovražnik brzo poslal navzdol po Noški in Campo-mulski dolini, so bile razkrojene po topništvu Italijanov in njih alirancev.

Italijani so ujeli več nego 1,500 mož, vstevši 62 častnikov. Naskočili so sovražne postojanke na višinah vzhod-

no od Asiaske krnice in prodrlje vanje na več točkah, odbijajoč silovite protinapade.

Dvanajst sovražnih zrakoplovov je bilo zbitih. Italijani so bili zmagalci v zraku povsod.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Sovražnik odbit, pravi Berlin.

Berlin, 29. jan. — Italijanske čete, ki so napadle tevtonske postojanke v okolici Col del Rossa ter med Franzelsko sotesko in reko Brento, na severni italijanski fronti, so bile vržene nazaj po avstrijskih četah, je danes naznanilo nemško uradno poročilo.

Italijani so ponovno poskušali, ojačeni z rezervami, razširiti krajevne vrzeli v nasprotnih linijah. Poročilo pravi, da so se te prizadeve zlomile s težkimi izgubami, in da je bilo 300 vojakov ujetih.

Italijani so se ustanovili na Monte di Val Bella, pristavlja poročilo, ali zemljišče je bilo pozneje zopet osvojeno v protinapadu.

Udar je bil presenetljiv.

(By Associated Press.)

Italija je vojaške kroge presenetila s tem, da je podjela napad znatne silnosti ob svoji pogorski fronti sredi zime. Udar je prišel na Asiaski visoki planoti, kjer so bili avstro-nemski vpadniki zadržani ranó pozimi v svoji prizidevi, prodreti navzdol na italijanske planjave zapadno od reke Brente.

Berlin je naprej napovedal napad včeraj, poročajoč izbruh silnega topniškega dvoboja v okraju Setti Comuni, asiaskem odseku. Poročal je, da je dvoboj dosegel višek s svitom v ponedeljek v sosesčini Col del Rossa, katera višina stoji nekako v sredi med Asiagom in Brento.

Dopolnilno nemško uradno poročilo od ponedeljka zvečer, ki ni bilo prejeto do včeraj, je naznanilo začetek napada v tem okrožju, opisujoč ga kot silen napad.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rim poroča nadaljnji uspeh.

Rim, 30. jan. — Več nego 2,600 ujetnikov so dobili Italijani v svoji roke v svojih uspešnih napadih na avstrijske linije na Asiaski visoki planoti, je vojni urad naznanil danes. Šest topov in 100 strojnih pušk so tudi uplenili.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Berlin priznava laški uspeh.

Berlin, 30. jan. — Na Asiaski visoki planoti so Italijani vzdrževali svoje napade s močnimi oddelki. V okolici Monte Sisemola so se zlomili s težkimi izgubami. Po ljutem bojevanju sta Monte di Val Bella in Col del Rossa ostala v rokah sovražnikov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

Pariz, 28. jan. — Francoske čete so uspešno podjele več vpadov v nemške linije snoči v Champagni in severno

POLDRUGI MILIJON ZA VOJNO SLUŽBO.

Ogromna naloga sijajno rešena, zagotavlja Baker senatski vojaški odsek.

NAJVEČJE TEŽAVE PREMAGANE.

Šestnajst prevoznih ladij z vojaštvom srečno dospelo v Francijo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ogromna naloga sijajno rešena.

Washington, D. C., 28. jan. — V štirinastem nagovoru pred senatskim odsekom za vojaške stvari je vojni tajnik Baker danes odgovoril na predsednika Chamberlaina obtožbo vojaškega oblastva in zagovarjal upravo proti nedavnim številnim kritikom njegovega vodstva vojne.

Tajnik je podrobno opisoval velikost naloge za pripravo armade, ki naj gre v boj 3,000 milj daleč, onostran oceana; priznal, da so bile storjene napake, dasi nikdar ponovljene, in poudaril delo vojnega departmanta v celoti kot tako hvalevredno, da izpodbije vprico svoje velikosti obtožbo predsednika Chamberlaina, da je "vojaško oblastvo odpovedalo".

Velika bojna moč "na oni strani".

V zagovoru svoje uprave je vojni tajnik rekel, da "bodo Združene Države imele 500,000 vojakov na Francoskem zgodaj l. 1918". Rekel je tudi, da bo konec tega leta nadaljnjih 1,500,000 vojakov na oni strani ali pripravljenih za odhod.

Odkrivajoč te ogromne številke, je vojni tajnik izpremenil svojo politiko molčnosti, katere se je doslej držal vojni departmet, s časopisjem v deželi vred. Rekel je, da je nemška vlada "še mistificirana glede števila vojakov sedaj na Francoskem", čeprav so njegove številke — 500,000 vojakov — njegove cenitve števila ali sedaj ali kmalu na oni strani.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Wilsonov načrt.

Washington, D. C., 29. jan. — Dva milijona vojakov na Francoskem svy čas — če se vojna ne konča, preden odidejo tja — je predsednika Wilsona največji vojni program.

Nadaljnji sklic nabranih vojakov je bil za nedoločen čas odložen, v prič-

od St. Mihiela ter privedle nazaj ujetnikov.

Nemški napad na mala francoska strazišča v okraju La Fontenelle, severovzhodno od St. Die, je bil brez uspešen.

Ob ostali fronti je bila noč pokojna.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britansko poročilo.

London, 28. jan. — Snoči je sovražnik napadel neko prednje strazišče severovzhodno od Langemarcka. Tri naše vojaške pogrešamo. Jugovzhodno od Le Verguiera je bil močan pozvedovalen oddelek razkropljen po streljanju s puškami ponoči.

Sovražno topništvo je bilo delavno snoči na raznih točkah jugozapadno od Cambraia ter tudi severno od Lensa in v paschendaelskem odseku.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 28. jan. — Severno od Beace-lara smo med pozvedovalnim napadom ujeli sedemnajst Britancev, vstevši enega častnika. Malo topniške delavnosti je bilo ob največjem delu fronte. Bojevanje je bilo živahnije v osamljenih odsekih champagnskih in v okolici reke Meuse (verdunska fronta).

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoski uspeh v Alsaciji.

Pariz, 29. jan. — Bili so ljuti topniški boji v okraju Four de Paris in Hartmannsweller-Kopf. V gorenji Alsaciji so francoski oddelki po kratki topniški pripravi prodrli daleč v nem-

kovnjo razvoj, ki imajo pokazati, ali bo potrebno ali možno, poslati na Francosko več vojakov, nego jih je že v službi doma ali v inozemstvu.

Ta slišna dejstva je objavil danes vojni tajnik Baker, govoreč o tem, da ni pobil senatskemu odseku včeraj končnega obrisa vladnega vojnega programa.

1,500,000 pripravljenih za odhod.

Tajnik je rekel, da se vprašanje o številu vojakov, ki se imajo sklicati k zastavam in poslati v inozemstvo, odloči predvsem po dveh preudarkih:

Razvoji v vojaškem položaju v inozemstvu.

Število uporabnih ladijskih ton za prevoz vojakov in vzdrževanje istih.

G. Baker je pravil senatskemu odseku za vojaške stvari, da bodo Združene Države imele 500,000 vojakov na Francoskem "rano v letu 1918", in da je 1,500,000 vojakov v večbališčih, pripravljenih za odhod brž ko bodo ladje na razpolaganje.

Več nego milijon letos.

Dalje ni šla uprava v svojih načrtih, akoravno so člani kabineta pred kratkim izjavili, da se vsrjšo priprave za vojno, ki utegne trajati tri leta dalje.

Uprava smatra za možno, s sedaj uporabnimi ladjami in tistimi, ki postanejo uporabne v prihodnjih malo mesecih, imeti 1,000,000 vojakov dejansko na Francoskem koncem tega leta. Propočila je, da bo dodaten milijon vojakov mogoče poslati prek morja leta 1919.

Na tem programu namerava uprava vztrajati do nadaljnjih razvojev. Med temi razvoji je možnost, da bo mir sklenjen letos. V tem slučaju ne bi zapustil ameriške zemlje velik del vojakov, ki so zdaj v večbališčih.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Srečna prevoznja.

Washington, D. C., 30. jan. — Srce Amerike se je vzradostilo danes nad novico, da je največje vojno brodovje v njeni zgodovini — šestnajst ogromnih prevoznih ladij — dospelo varno v francoske luke s tisočinami častnikov, vojakov in zalog za boj proti kajzerju.

Ladje so odrinile iz ameriških luk v zadnjih dveh tednih in izkrcale svoj dragoceni naklad na evropsko zemljo, nedotaknjene po vohunih in neopažene po bedljivih očeh podmorskih čolnov.

Ščitile so jih na njih vožnji mnoge vojne ladje. Velikosti spremstva ne moremo objaviti, ali povemo pa lahko, da je bila tolika, da je tvorila zadostno zaščito.

ške postojanke jugovzhodno od Sepoy Le Haut. Naši vojski so razdeljali številna kritja in dovedli nazaj ujetnikov. Ničesar ni izporečiti z ostale fronte.

V nedeljo je bil en nemški zrakoplov zbit in trije drugi so padli poškodovani v sovražnih linijah. Istega dne so francoski zrakoplovci spustili 6,000 kilogramov (13,200 funtov) raznesnih tvarin na železniško postajo Confians, tovarne v okraju St. Frivas in razne zrakoplovke lope v sovražnih pasih.

London, 29. jan. — Sovranžen napadni oddelek je bil prepuščen ponoči v sosesčini Arieux en Gohelle. Sovražno topništvo je kazalo veliko delavnost v odseku Monchey Le Preux. Ena naših patrol severovzhodno od Ypresa se ni vrnila.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Zrakoplovci napadli London.

London, 29. jan. — Nemški zrakoplovi so podjeli svoj prvi letošnji napad na London in njegova predmestja snoči. Njihove bombe so po uradnem poročilu usmrtili 47 oseb in ranile 169. Vse žrtve, izvzemši enega usmrčenca in sedem ranjenecv, so bile v londonskem območju. Nobene resne gnotne škode ni bilo in napadniki so izgubili en stroj, ki je padel v plamenih iz višine 10,000 čevljev; njegovi trije zrakoplovci so zgoreli do smrti.

Škof McGrick umrl.

Duluth, Minn., 24. jan. — Snoči ob pol 8. uri je umrl splošno priljubljeni pastir duluthske škofije Rt. Rev. James McGrick po kratki in hudi boleznii v prebavnih organih.

Pokojni škof McGrick je deloval tukaj v Duluthu 28 let za blagor svojih ovčic in tudi za napredek našega mesta.

STAVKE SE MNOŽE PO VSEJ NENCIJI.

Štrajkarji predložili nemški vladi ultimatum, zahtevajoč predvsem sklep splošnega mira.

PANGERMANI SO RAZKAČENI.

V Avstriji živčni izgredi. Ukrajinci porazili boljševike.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemški list priporoča upor.

London, 28. jan. — Brzjavka na Exchange Telegraph Co. iz Amsterdama pravi, da "Deutsche Tageszeitung" odkrito poziva nemško ljudstvo k upor proti sedanji vladi.

"Tudi mi," pravi to pangermansko glasilo, "imamo Judeža med nami danes. Nastopa v rdeči suknji in plašču kot rabelj Nemčije. Kdo reši Nemčijo teh izdajnikov, če ne nemško ljudstvo? Sedaj velja: Nemci, pomagajte si sami in Bog pomore."

Akoravno cesar Viljem ni imenovan v članku, pomeni izraz "rabelj Nemčije" kajzerja, zatrjuje poročevalec.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Proti prisposlitvi.

Amsterdam, 28. jan. — Odgovarjajoč pred državnozbornim glavnim odsekom v soboto na neki govor, ki ga je imel grof von Westarp, voditelj konservativcev, je nemški tajnik zunanjih stvari, dr. von Kuehlmann, rekel, da čeprav grof von Westarp ni rabil besede prisposlitve (aneksij), je zagovarjal zaposedbo ozemlja na temelju vojaških uspehov.

"Tako vedenje", je nadaljeval tajnik zunanjih stvari, "je nemogoče od začetka za sedanjo cesarsko vlado, z ozirom na vsa njena načela in njeno preteklost."

Pristavil je, da "niso nobene znamenite različnosti mnenja obstajale ob nobenem času, kolikor se morem spominjati" med političnimi in vojaškimi voditelji glede nemških ciljev na vzhodu.

Belgijski položaj.

Kancelar von Hertling bo, kakor pravi brzjavka iz Berlina na "Frankfurter Zeitung", prejkone podal nadaljnjo izjavo v kratkem glede belgijskega položaja. Stvari ne bo pojasnil z negativnega smotrišča, pravi brzjavka, nego pride na dan s pozitivnimi nasveti in predlogi.

Sporazum o najmanjših zahtevah.

Amsterdam, 28. jan. — Koelnische Volks-Zeitung" smatra, da grofa Czernina izjava pred avstrijskimi in ogrskimi delegacijami vsotbo, ko je rekel, da je brzjavil besedilo svojega govora o vojnih ciljih predsedniku Wilsonu, preden je govoril, krepi vtis, da "se predejo niti med Dunajem in

Washingtonom, če se spomnimo, da sta se kancelar von Hertling in grof Czernin posebej bavila popolnoma s poslanico g. Wilsona.

"Ako se Dunaj zanaša na možnost konference med centralnimi vlastmi in ententnimi narodi potom Washingtona, kaže to, da štirinajstere točke predsednika Wilsona niso smatrati za njegove najmanjše zahteve."

Časopis pristavlja, da sta Dunaj in Berlin popolnoma sporazumljena glede najmanjših zahtev, ki jih morata centralni vlasti doseči.

Vse odvisno od Wilsona.

"Germania" tudi omenja "avstro-ameriško potipavanje glede mirovni možnosti" in pravi, da bo posledek odvisne nadvse od tehtnosti predsednik-Wilsonovega vpliva na ententine zavetnike.

"Z ozirom na srečno soglasje med Nemčijo in njenimi zavezniki v vseh vprašanih vojnih ciljev in taktike", pristavlja Germania, "lahko vzamemo, da ne bi grof Czernin nikdar storil svoje ponudbe, ako ne bi bil gotov soglasja z našo vlado."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ukrajinci porazili boljševike.

Geneva, 29. jan. — Pri tridnevem bojevanju so čete ukrajinske rade porazile boljševiško armado in osvojile Lutsk, po brezični brzjavki iz Kijeva na ukrajinski odbor tukaj. Bojevanje je bilo skrajno ljuto in izgube na obeh straneh so bile težke. Zrakoplovi, pristavlja brzjavka, so zelo pomagali Ukrajincem v pridobitvi zmage.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Delavski ultimatum na kajzerja.

Curih, 30. jan. — Socialisti list "Vorwaerts" naznanja, da so berlinski štrajkarji sedaj postali številnejši in bolj preteči. Naslovili so na vlado ultimatum, katerega glavne zahteve so sledeče:

Prvič — Pospešen sklep splošnega mira brez vojnih odškodnin ali prislilnih pridobitev ozemlja.

Drugič — Udeležitev delavskih delegatov vseh dežel na mirovni pogajanjih.

Tretjič — Izboljšanje živčnega položaja po boljšem razdeljevanju.

Cetrčič — Takojšnja odprava obsednega stana in obnova pravice do javnega zborovanja, preklicane po vojaških oblastvih.

Petič — Odprava "militarizacije" vojnih tvornic.

Šestič — Takojšnja oprostitev vseh političnih jetnikov.

Sedmič — Temeljno demokratiziranje državnih naprav.

Osmič — Uvedba enake volilne pravice po neposrednem in tajnem glasovanju.

Štrajki se razširjajo.

London, 30. jan. — Okoli 500,000 oseb je na štrajku v Berlinu in število se veča vsako uro, brzjavlja kodanjski poročevalec za Exchange Telegraph pod torkovim datumom. Gibanje se razširja v pokrajinska mesta.

Proglas guvernerja illinoiškega.

Guverner Frank O. Lowden je izdal proglas, s katerim določa teden začnjoč dne 3. februarja kot Hranilni teden. Proglas slove:

Springfield, Illinois, 24. januarja. — Izredne stroške naše vlade ob tem času moramo založiti, kolikor je mogoče, z osebnimi prihranki. To je starošegni način, — to je najvarnejši način. Za izvršitev tega je vlada izdelala načrt za prodajo vojno-hranilnih znamk in potrdilnic (War savings Stamps and Certificates). Tisti načrt je obudovanja vreden.

Po njem tudi dninar lahko postane imetnik vladnih vrednostnih papirjev, pod pogoji, ki so ugodnejši, nego najbogatejši v deželi. Po njem je priložnost, učiti celo šolske otroke navad varčevanja, kakor še nikdar poprej. Naše ljudstvo je bilo na glasu zaradi svoje razpisnosti in zapravljivosti. Če se nam posreči, izkoreniniti to zapravljivost in razpisnost, bomo lahko podprli vojno z denarjem. Kar je enako važno, navadili se bomo varčevanja

tako, da bomo sposobni založiti vse stroške za obnovo koncem vojne. Če se te navade udomačijo, smo pridobili našo največjo narodno imovino in bomo vedno na finančnem dobitku vsled vojne. Če bodo naši ljudje vobče postali lastniki vladnih vrednostnih papirjev, bodo boljši državljani in imeli bomo boljše deželo.

Jaz torej določam teden, ki se začne dne 3. februarja 1918, kot Hranilni teden (Thrift Week) ter nujno priporočam vsem mojem in ženam in fantom in dekletom illinoiškim, da začno hraniti ali varčevati v sorazmerju s svojim imetjem potom varnega in plemenitega sredstva, katero na ta način nudi vlada.

Dano pod mojo roko in velikim državnim pečatom v kapitulu v Springfieldu štirindvajsetega dne januarja v letu našega Gospoda tisočdevetstoosnajstjem in neodvisnosti Združenih Držav stoin-

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 31, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

ZEPELINKA, UPLENJENA PO FRANCOZIH.

Dvoje pogledov na veliko zepe linko nove vrste, ki so jo spravili dol v resnici nepoškodovano francoski zrakoplovci, ko se je vračala z napada na London. Pristala je blizu Bourbonne-les-Bains.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, naj večji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inorp. 1. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto.....\$2.00 Za Združene države za pol leta.....\$1.00 Za Evropo na leto.....\$3.00 Za Evropo za pol leta.....\$1.50 Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo. Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Table with 2 columns: Day, Name

3. feb.	Nedelja Blaž; Oskar.
4. "	Pondeljek Andrej Kor. Ver.
5. "	Torek Agata dev. muč.
6. "	Sreda Rotija, Amand.
7. "	Četrtek Romuald, Richard
8. "	Petek Janez Mat. Juv.
9. "	Sobota Apolonija, Cir. Al.

DRUGA PREDPEPELNIČNA NEDELJA.

Imenuješ se živega, ko si mrtev.—Skriv. raz. III. 1. Videli smo zadnjo nedeljo, kaj napravi greh. Tri stvari morajo biti: Postava, prelomljenje postave in prosta volja pri prelomljenju. Pred grehom nas svare po zunanje postave, po notranje pa naša vest.

Danes hočemo pomisliti različne vrste greha. Če pomislimo, da je vrsta grehov neštevilna, vidimo tudi, da se dajo razdeliti v različna poglavja. En greh ima vsak Adamov otrok, ko pride na svet, izvirni greh se bila samo prebaležna Devica Marija, namreč, izvirni greh. Izvirni greh tvori skupino sam za se; vsi drugi grehi se imenujejo dejanski grehi. Sv. Pavel jih deli v grehe mesa in grehe duha. Delimo jih lahko po različnih zakonih, katere prelomijo. Vsaka zapoved nekaj zapoveduje ali prepoveduje. Prepovedi nam pove, česa ne smemo storiti. Prepovedi ne ubogamo, kadar mislimo, govorimo, želimo in delamo, kar nam prepoveduje misliti, govoriti, želeči in delati. Pri zapovedi je ravno nasprotno. Zapoved nam pove, kaj naj storimo; proti tem zapovedim grešimo z opuščenjem.

Človek greši z opuščenjem ravno tolikokrat in ravno tako hudo, kadar zoper zapovedi, katere nam kaj zapovedujejo. Gotovo je tudi, da ljudje rajši pozabijo grehe, katere store, z opuščenjem; če se jih pa spominjajo, jih ne obžalujejo, kakor bi jih morali in se jih ne spovedo tako natančno. Vzrok temu je to, da se človeku bolj vtine v spomin to kar stori, kakor pa to, kar opusti. Oče ne bo pozabil, če je v svoji jezi preveč kaznoval svojega otroka in ga poskodoval; ne bo se pa spominjal, kolikokrat ga je zamudil posvariti, ko je bila to njegova dolžnost.

Glavna razdelitev grehov pa je po njihovih posledicah, namreč, v smrtne in male grehe.

Ko razdelimo grehe v smrtne in male grehe, nečemo na noben način reči, da so vsi smrtni ali vsi mali grehi enako veliki. Razlika je, kako se koga poskoduje; morda se mu stopi na prste, morda se mu porine nož v srce. O

takih zadevah zna soditi tudi vsak brezzvestni sodnik. Stvar se nam zdi lahka. Če trdimo, da je edino vera potrebna k zveličanju, kaj v pogubljenej? Nevera. Človek naj greši, kakor hoče, lahko se zveliča, če ima le vero. Tako so učili krivoverci v šestnajstem stoletju. Zato se trudi katoliška cerkev, da dokaže, da niso vsi grehi enako veliki. To nam potrjuje naš Božji Učenik sam: "Zakaj vidiš pezdir v očesu svojega brata, bruna pa ne vidiš v svojem lastnem očesu?" Kar Zveličar hoče reči, je: V očesu svojega bližnjega vidiš male napake, na sebi pa ne vidiš velikih. Če se toraj dajo grehi primerjati pezdiru in brunu, mora biti med njimi velikanska razlika. Isto resnico potrjuje Zveličar z besedami, katere je govoril Pilatu: "Večji greh ima oni, ki me je izročil tebi." Sv. Pavel našteva na več mestih grehe, zavoljo katerih zasluži človek večno pogubljenje. Drugi grehi pa so zopet tako majhni, da jih opazi le oko Božje.

Smrtni greh spoznamo po treh znamenjih. Prvo je, važna reč. Ni se smrtni greh, če kdo prelomi Božjo postavo vedoma in prostovoljno. Da stori smrtni greh, jo mora prelomiti v kaki važni zadevi. Drugič, človek se mora tega greha dobro zavedati in vedeti, kaj bo storil. Tretjič, popolnoma prosta volja. Če je kdo prisiljen storiti kako zlobnost, ali če se je ne zaveda, ni pri pravi pameti, ne vidi velikosti zlobe, lahko še vedno greši; vendar pa bi v tem slučaju težko storil smrtni greh.

Kadar se izpolnijo ti trije pogoji: Prelomljenje Božje postave v važni reči, jasno spoznanje in s popolnoma prostovoljo, tedaj imamo smrtni greh. Ni težko spoznati toraj, kdaj stori človek mali greh. Kedar manjka enega izmed treh gori navedenih pogojev za smrtni greh, tedaj ni nikak greh, ali pa mali greh. Mali greh je prestop zoper Božjo postavo v stvarih, ki niso važne, ali v važnih stvarih brez zadostnega spoznanja ali neprostovoljno.

Zakaj imenujemo greh prve vrste smrtni greh? Zakaj pa imenujemo nekatere rane smrtne? Ker imajo moč umoriti in ker navadno prinesejo smrt. Grehi se imenujejo smrtni, ker vodijo grešnika v smrt. Pri tem ne mislimo telesne smrti. Ali duša umrje? Duša je neumrljiva. S smrtnim grehom se izbriše podoba Božja na naši duši, kal večnega življenja; človek umrje za Boga in večno življenje. Človek v smrtnem grehu je mrtev za večno življenje. Kdor umrje v smrtnem grehu, gre v pekel in tako drugič vmrje. Kakor se mrtev truplo ne more oživiti, tako se duša v smrtnem grehu ne more sama povrniti v življenje za Boga.

Manjši grehi se imenujejo mali ali odpuščljivi, ker se lažje odpušče. Mali grehi se nam odpušče tudi brez spovedi, če obudimo popoln kes, z dobrim deli, trpljenjem, prejemom sv. obhajila, sv. poslednjega olja in z zakramentali.

Greh je največje in pravo zlo, ker vsaka druga stvar ima kaj dobrega v sebi, samo greh ne. Greh napade Boga samega in skuša zmanjšati Njegovo slavo. Greh je pravo, največje in edino zlo. Greh se nam mora stiditi v srcu, greha se moramo braniti z vso svojo voljo.

REV. J. PLAZNIK.

TUDI DEL VZGOJE.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje.)

ČETRTO POGLAVJE.

Kdo je povabljen?

Deček ali deklica, katere premišljajeta, kaj naj bi postala, se bosta vprašala: "Kdo je povabljen k popolnejšemu življenju? Ali se vabilo razteza na vse, ali samo na nekatere izvoljene?"

Skušajmo najti odgovor na vprašanje. Nekega dne so učenci vprašali Gospoda, če ni boljše, da se človek zdrži zakona. Jezus pa je odgovoril: "Vsi ljudje ne razumejo te besede, ampak samo oni, katerim je dano. Kdor jo more razumeti, naj jo razume." Tudi sveti Pavel piše Korinčanom: "Želim, da bi bili vsi, kakor jaz, vsakodaj pa ima svoj poseben dar od Boga; eden na ta način, drugi na drugi. Neporočeni pa rečem, da je boljše, če taki ostanejo, kakoršen sem tudi jaz." Premislimo te besede in razlaga, kakoršno nam nudijo cerkveni očetje in učniki, da ne bo nevarnosti, da bi jih ne razumeli prav. V obeh stavkih je vprašanje o vzdrževanju zakona, o navetu neporočenim, naj ne stopajo v zakon, kar je isto, kakor, da naj ohranijo devištvost. Sveti Pavel jasno pravi, da želi, da bi ostali vsi neporočeni, kakor on. V prihodnjem stavku pa napravi izjemo pri onih, kateri se ne morejo vzdrževati. Kaj hoče reči? Nekateri imajo tako hude strasti, drugi so se zopet tako vdali grehu, da so vtirili svojo slabšo naravo in oslabilo voljo, da sploh ni mogoče govoriti o vzdrževanju. Taki ljudje toraj, kateri vedo iz skušnje, da ne bodo premagali skušnjavo in greha in katerim se boj zdi pretežak, naj bi se poročili.

Sedaj pa se lahko vprašamo, kaj je Zveličar mislil z besedami: "Katerim je dano?" Ali misli, da je dana moč ohraniti devištvost samo nekaterim izvoljenim, ali mnogim? Sveti Janez Zlatoust razlaga te besede in pravi, da je dar devišta "dan samo onim, kateri si ga izvolijo prostovoljno"; pristavlja pa, da je "dana potrebna pomoč iz višav vsem, kateri hočejo biti zmagačji v boju z naravo." Sveti Hieronim pravi, da je ta dar "dan vsem, kateri prosijo za njega, kateri si ga žele in se trudijo, da bi ga prejel." Sveti Bazilij razlaga, da je "vsakomur dan dar, da se odloči živeti po evangeljskih svetih." Na zofistično oporekanje, češ, če bi vsi deviški živeli, bi ne bilo več zakona, človeški rod bi izumrl, odgovarja sveti Tomaž s svetim Hieronimom: "Ta čednost je ne navadno in samo nekateri si je žele; potem pa pristavlja: "Ta strah je ravno tako nespameten, kakor oni človek, kateri se boji vzeti kozarec vode, ker se boji, da bi ne posušil reke."

Ali smemo reči, da je potrebno, da se spodbuja in svetuje vsakemu dečku in deklici, izvemši le one, o katerih govori sveti Pavel, da ohrani deviško čistost? Da prav razumemo odgovor, pomnimo, da je dvojna vrsta življenja odprta vsakomur, zakonsko in samsko; vsaka oseba spada v eno teh vrst. Vsakdo je prost, da s izvoli življenje, kakoršno hoče. Nikdo nima pravice, da bi se vtikal v osebno prostost, da bi silil koga v zakon.

Oba stana je Bog vstvaril in oba sta dar Božji. Zakonska zveza, katere je celo zakrament, je podoba, po besedah svetega Pavla, vezi med Kristušom in njegovo cerkvijo. "Previdna žena," pravi Knjiga pregovorov, "je postavno od Boga." Kdorkoli se poroči "v Gospodu", stori čednostno delo. Sveta cerkev odobrava in pripozna svete zakon. Kdo stopi v zakonski stan, stori nekaj Bogu dopadljivega; kdor pa žrtvuje naravno pravico zakona, pa da Bogu še veliko lepši dar.

To je abstrakten nauk. Če pa obrnemo ta nauk na posamezne slučaje, vidimo, da so nekateri ljudje take narave in razpoloženja, da se jim zdi vedno devištvu nepraktično. Eden morda želi priti v samostansko varnost; kljub temu pa so mu samostanska vrata zaprta, vzrok naj si bo ta ali oni, da vbeži svetnim viharjem, se zateče v svetišče zakonskega stanu. Na take ljudi Bog ne nalaga bremena, kakoršnega bi ne mogli prenesti. Ker nam želi, da bi bili srečni in veseli že tudi na tem svetu, zato zahteva od nas samo pokorščino, kakoršno lahko skazuje vsakdo.

(Nadaljevanje prihodnjici.)

ILIRIZEM V SLOVENCIH.

Ilirski pokret je dal Slovincem današnjo pisavo — gajico, ki je združila vse Slovence ter nas obenem zedinila v pisavi s Hrvati, Čehi in Poljaki. V gajici je zapel prvo svojo pesem Davorin Trstenjak, ki je v graškem listu Der Aufmerksam (1838.) objavil tri svoje pesmi v ilirščini. Prešernov prijatelj Andrej Smole je dal tiskati v gajici trije knjižice: dve igri "Varh" in "Veseli dan" ter "Pesmi Valentina Vodnika" (vse leta 1840.). Fr. Malavašič in Jur. Zemlja sta v ljubljanskem Ilir. Blatt objavila nekoliko svojih pesmi (1840.—1843.). Zemlja pa je dal posebej natisniti svojo pripovedno pesem "Sedem sinov", (1843.). A. J. Murko je istega leta izdal vnovič svojo slovnico v gajici. V "Novicah", tiskanih še v bogoričici, so se borili za gajico Krempel, Mat. Majar in Oroslav Caf (1843-45.); letnik 1846 se je tiskal že popolnoma v gajici. A. M. Slomšek je dal tiskati svoje "Sveto opravilo" v gajici.

Dr. Bleiweis je dne 6. junija 1848. predlagal v deželnem zboru kranjskem, naj se uvede v vseh šolah ilirski pravopis, ki je bil uradno uveden že v Istri in v rabi tudi že na Štajerskem. Kranjska deželna vlada je uveljavila gajico z odlokom dne 11. avgusta 1848. Tudi "Slovensko društvo" v Ljubljani se je potezalo za gajico. Gajevih idej so se zlasti navdušeno oklenili pisatelji M. Jarnik in M. Majar na Koroškem, Juri Kober in L. Jeran na Kranjskem; na Štajerskem je bilo že pred 1830. g. med Muro in Dravo živahno narodno gibanje. Ilirstvo so oklenili dijak in zlasti bogoslovci ter duhovščina.

Fran Miklošič je zlagal ilirske pesmi in jih je l. 1839. poslal petero Vrazu za "Ilir. Danico". Jos. Drobnič je dopisoval Vrazu ilirski od l. 1838.—50. ter je izdal v "Mat. Ilirski" leta 1846 ilirsko-nemški slovar. Dr. Jakob Zupan je pesnil za "Ilir. Blatt" ter je v himni na cesarja l. 1830. opeval Ilirijo. Bil je dober Ilir ter je prebetoval Hrvatsko opetovano in pisal ilirščino. Zaradi svojega ilirstva je bil — kot profesor — celo preganjan. Spisal je zgodovinsko delo "Die acht glagolitischen Kloester im Koenigreich Illirien" ter je kot prvi Čebeličar napolnil skoraj ves prvi zvezek. Tudi Radoslav Razlag je bil že kot bogoslovec v Gradcu navdušen ilirski dopisnik Vrazu. V Gradcu se je Gaj še kot akademik seznanil s slovenskimi dijaki in

rodoljubi, ki so imeli v družbi s Hrvati in Srbi svoj "ilirski klub". V Gradcu se je seznanil s Ferd. Kočvarjem, D. Trstenjakom in Muršcem. Kočvar je pozneje marljivo širil med Slovinci ilirske knjige, si dopisoval z Vrazom le ilirski ter zastopal kot štajerski politik vedno le jugoslovanske (ilirske) ideje. Jur. Matijašič, dekan v Mariboru, je takisto razpečeval Vrazove ilirske knjige; prav tako so podpirali ilirstvo duhovniki Ivan Klajžar, Mirko Bratuša in Fr. Simonič.

Leta 1837. so se v Krapini Vraz, Kočvar, Trstenjak in Caf zvezali z moško besedo, da bodo do smrti delovali za preporod jugoslovanskih plemen. Soklič, prijatelj Vrazov, je takisto širil ilirski program. Sodelavci Vrazovi pri izdaji narodnih pesmi ilirskih so bili J. Muršec, M. Prelog, Prešern, M. Kastelič, D. Trstenjak, J. Košar, Rud. Goedel, V. Sparonec, N. Leskovšek, J. Varga, St. Soldatič, Ant. Rudež, U. Jarnik, in Fr. Cene. Glavno oporo pa je imelo ilirstvo po vseh slovenskih krajinih v mladini, ki je imela razne ilirske kurze. Tak kurz so imeli tudi ljubljanski bogoslovci, ki so posetili leta 1841. Vraza v hotelu pri Malicu leta ga sprejeli z navdušenjem tudi v semenšču kot odličnega gosta. Vraz piše: "Tamo nas okoli sila mladih ljudi, koji vsi za ilirščino dišu i živu te i više manje dobro ilirski govore i pišu."

No, glavni nasprotniki ilirizma so bili v Slovincih Kopitar, nazivajoč Gaja "stranega šarlatana" potem Prešern, Metelko in Iv. Zalokar. V zvezi temu, da se Slovinci niso utopili v ilirstvo ter so ohranili svoj slovenski književni jezik, pa so se Slovinci po zaslugi narodov vzdržali ter so se književno osvežili in obogatili. — "Jugoslovanski svet."

ŠTAJERCERCI ZA JUGOSLAVIJO.

Predsednik štajerske slovenske narodno-napredne stranke dr. Kukovec je napisal 17. oktobra v Slovenskem Narodni uvodni članek, kjer pravi med drugim:

"Za nas Jugoslovane ni drugega načina, da se otresemo nemškega pritiska v Avstriji in madžarske nadoblasti v Transilvaniji, kakor če dobimo svojo državnost... Z zaključenjem svetovnega mira se bodo uredile razmere v državopravnem oziru stalno za nedogleden čas. Vseled tega ne smemo biti polovičarji, temveč moramo zahtevati vse. Zgodovina dokazuje z neštevilnimi vzgledi, da so tlačeni narodi pravilno postopali, ako so ravno v najusodnejšem času brezobzirno proglasili celoto svojih zahtev. Koga vprašujejo Finci ali Poljaki, ali se mu zdi njihova zahteva po neodvisnosti času primerna? Mi moramo iti še dalje, ne pa samo citirati deklaracije od 30. maja. Vsakdo mora razumeti, da ni nekašna kulturna avtonomija niti senca državnosti, katero potrebujemo da postanemo v resnici samostojni..."

"...Ako smo mi Slovinci napredovali, smo dosegli to s svojo marljivostjo kljub oviram, katere nam je stavila avstrijska vlada na pot... Ako bi ostali še nadalje člani homogene, centralistične Avstrije, bo to vsak trenutek nevarnost za novo svetovno vojno, ali nas Jugoslovane svet ne mrzi. Kot država tudi ne bomo preveč majhni, pa tudi mnoge manjše države, kakor na primer Švica, Holandska, itd. imajo pod nepovoljnimi razmerami lep obstanek. Posest morske obale je jugoslovanski državni garancija sijajne bodočnosti... Naj narod ne dvomi, da je jugoslovanska država samo še vprašanje časa. Nji moramo pripadati tudi mi. Slovenska Koroška in Štajerska ste ključ Jugoslavije."

SLOVENSKI UČITELJI ZA JUGOSLOVANSTVO.

Slovenski Narod je priobčil 25. septembra pod naslovom: "Naše napredno učiteljstvo za svobodo in zedinjenje naroda" dolg proglas slovenske "Zveze Jugoslovanskih Učiteljev", iz katerega navajamo samo nekatera mesta: "...Čutimo posledice krvave borbe, kakoršne svet še ni videl, toda konca še ne vidimo. Slutimo ga pa v pričanju, da nam bo prinesel rešitev in izpolnitev naših idej, ki so: samostojno učiteljstvo in samostojno narodno šolstvo, ki bo stalo moralno in materialno na čvrstem temelju samoodločevanja zedinjenega jugoslovanskega naroda, osvobodjenega od vsakega tujeja gospodstva."

"Zveza izjavlja svoje soglasje z Jugoslovansko Deklaracijo in pozivlja Jugoslovanski klub, da vstraja do končne zmage, katere daje edina jamstvo za svobodno in samostojno bodočo narodno življenje."

Zatem govori o novih temeljih učiteljske organizacije in nadaljuje: "Učiteljstvo in unitaren naj tekmuje naš jugoslovanski narod z ostalim kulturnim svetom na kulturnem polju, zavračajoč medsebojno tlačenje in izkoriščanje; on sam je—kot nihče drugi—gorko izkusil vse bolečine, vsa poniževanja in vso nemoralnost vsakega nekulturnega in nečloveškega tlačanja in zatiranja! V tem oziru stoji naš jugoslovanski narod v lepoti

in čistoti nad vsemi drugimi narodi, in zato se bo potom borbe dosežene svobode in potom narodnega šolstva tem prej povzdignila in ojačila njegova moč in energija da bo mogla kot novorojena silna kulturna celota, uspešno in zmagovalno vzdržati v bodočnosti tudi viharje. Naše masčevanje ne bo krvavo, naša osveta bo kulturna! Nova koča našega jugoslovanskega naroda se mora dvigati na demokratiškem temelju in rasti v znaku napredka pod vse oživljajočim solncem enakosti, bratstva in svobode!"

Proglas nato našteva trpljenja jugoslovanskih učiteljev za časa vojne, navaja predloge za novo ureditev šolstva in zaključuje: "Naše oči gledajo naprej z zavestjo, da nam bo bodočnost pripravila častno mesto med kulturnimi delavci našega jugoslovanskega naroda."

Temu proglasu, ki je bil izdan 10. septembra in podpisan od predsednika S. Jelenc in tajnika V. Rusa, pristavlja Sl. N.:

Ta manifest bo navdušeno pozdravljen od celega našega naroda. Izobraževalci našega naroda se možko postavljajo na temelj deklaracijske politike, prepričani, da je ves napredek naše kulture odvisen od osnovanja samostojne jugoslovanske države v smislu naše dunajske deklaracije."

Biologični razvitek.

V biologičnem poskuševališču v Pratu na Dunaju se je posrečilo s smotrenimi poskusi doseči, da go tove kuščarice začele leči jajca in da se je ta posebnost podedovala. Drugi eksperimenti so pokazali, da je mogoče izpremeniti tudi barvo kože. Ti eksperimenti so dokazali, da je mogoče doseči na ta način nove živalske varietete, ki imajo popolnoma druga biologična svojstva kakor prvotne, enako kakor se je isto posrečilo tudi botanikom, da s križanjem, bastardiranjem in z izpremembo življenjskih pogojev u-

stvarili popolnoma nove rastlinske vrste.

Narodni pregovori.

Ako hočeš, da se o tebi govori dobro, ne govori sam o nikomur zlo.

Ako mi brat odnese koze, mi je volk, ako mi koze donese, mi je brat.

Ako ne pričneš, ne boš tudi dovršil.

Ako se slab sosed neče preseliti, preseli se sam.

Delaj dobro in vrzi v morje, pa ne bo potonilo.

Dobro, katero človek ima, se bolje ceni, kadar ga človek nima.

Zdravje je vredno zlata.

Ta resnica je jasna kakor beli dan. Zdravje je celo edina vrsta bogastva, ki ga ima večina ljudi. In ker je želodec temeljna podlaga zdravju, je skrajno potrebno neprestano gledati na to, da se pomaga drobn, izločiti vse puste in strupene snovi, ki se jih mora sistem iznebiti, če hočemo, da teče stroj našega življenja gladko. Trinerjevo ameriško grenko vino je najzanesljivejšje zdravilo v slučaju potrebe. Če imate katerekoli želodčne potrebe, uživajte Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Videli boste, da je njegovo dobro ime upravičeno. Cena \$1.10. Po lekarnah. Mnogi ljudje trpe na revmatizmu, nevralgiji, trganju v križu itd., ker ne poznajo Trinerjevega Limninta. Vse te opozarjamo na to zdravilo, ki pomaga takoj in gotovo. Izvrsno je za ozeblino, otekline itd. Cena 35 in 65c po lekarnah; po pošti 45 in 75c. Josip Triner-so s križanjem, bastardiranjem in z izpremembo življenjskih pogojev u-

Možje in žene, ali trpite?

Na revmatizmu, bolečinah v živcih in členih, obistih, hrbtobolu, nogah, želodcu, okoli in na srec, slepoti, vročimi ali zebli, slaboči, nervoznosti, zgubi spanja, kratki sapi, glavobolu, jetrih slabi krvi, izpuščajih, kožnih boleznih, srabu, če se hitro izmučite, imate bolna pljučka, oči, ušesa, grlo, in če ne morete tako lahko delati, kakor prej.

Jaz imam dolgoletno skušnjava v zdravljenju vseh takih bolezni. Pridite, da vas ozdravim za mal denar in v kratkem času. Pri meni boste dobili moje osebne postrežbo. Pojasnil vam bom kaj vam manjha in kaj potrebujete za ozdravljenje. Jaz imam svoja zdravila za katera ne rabito posebej plače. vati. Preiščem in svetujem zastoj. Pridite danes na preiskavo in za nasvet. Če vas ne morem ozdraviti vam povem inne vzamem denarja.

Dr. W. H. Starr

Soba 400 Joliet National Bank Bldg., Joliet, Ill.

Uradne ure od 9. zj. do 5. zv., ob nedeljah do poldne.

Večina zobozdravnikov zahteva previsoke svote za popravo zob, toda naše geslo je: Bolje zobovje za manje stroške. Zobe Vam pregledamo zastoj.

22 Karat zlate krone in bridgework vsak zob \$5.00

Platos najboljšje vrste iz gumija in kovine in vijaje \$5.00

Zobe izderemo brez bolečin z "Vitalized Air". Zenska strežnica vedno prisotna. Vse delo jamčeno.

BURROWS ZOBOZDRAVNIK

D'Arcy Bldg. 2 nadstropje

Vogel Chicago in VanBuren ceste. Joliet, Ill.

Odprto vsaki dan zvečer in ob nedeljah do poldne.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirčen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vskanjeni rasgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nebešen naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

BRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA NEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELIH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICHI, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na I. porotnika.

Društveno vesti.

Joliet, Ill., 30. jan. — Društvo sv. Družine je imelo v nedeljo svojo redno mesečno sejo in umeščenje odbora za 1. 1918, katero je izvršil br. Nicholas J. Vranichar.

Nadzorni odbor je podal račun za tretje četrtletje 1917, kot sledi:

Račun društva sv. Družine za tretje četrtletje 1917.

Račun za mesec oktober:

Dohodki:

Preostanek v blagajni društva \$2985.97
Prejeto od udov tekom meseca 452.76
Kupljen "Liberty Bond"..... 500.00
Skupaj.....\$3938.73

Izdatki:

Joliet Nat. Bank za "Liberty Bond".....\$500.00
Cerkvi sv. Jožefa za rent, jul, avg., sept. 9.00
Za bolno podporo:
John Tomec 24.00
Louis Pasdertz 48.00
Joseph Turk 18.00
Josip Mejaški 17.00
John D. Kren 21.00
Asesment za okt. 236.84 \$ 873.84
Bilanca 31. oktobra\$3064.89

Račun za mesec november:

Dohodki:

Preostanek v blagajni društva \$3064.89
Prejeto od udov tekom nov. 395.10
Skupaj.....\$3459.99

Izdatki:

Za bolno podporo:
Anton Zivalj\$ 24.00
Louis Pasdertz 24.00
Geo. Loknar 12.00
John Zlogar 16.00
Frank Metes 16.00
John Jordan 12.00
John Horvat 7.00
Za zlato uro za 'fair' cerkve 15.97
Mat. Golobič, kon- test za fair..... 5.00
Jos. Slapničar, kon- test za fair..... 5.00
Asesment za nov. 236.84 \$ 373.81
Bilanca 30. nov.\$3086.16

Račun za mesec december:

Dohodki:

Preostanek v blagajni društva \$3086.18
Prejeto od udov tekom dec. 492.75
Skupaj.....\$3578.93

Izdatki:

Za bolno podporo:
Frank Metes\$ 18.00
John Metes 31.00
Katarini Bluth 21.00
John Adamič 14.00
Asesment za dec. 236.84
Odboru plače za le- to 1917 203.00 \$ 523.84
Bilanca 31. decembra\$3055.09
Obresti na City Bonds od 2. okt. do 2. jan. 1918. 17.49
Preostanek v blagajni z dne 31. decembra\$3072.58

Društvo je imelo vsega denar- nega premoženja 1. jan. 1917 \$2098.38
Društvo ima 31. dec. 1917 de- narnega premoženja..... 3072.58

Tekom 1. 1917 je blagajna dru- štva narasla za.....\$ 976.20

Društvo je naročilo izplačati bolno podporo sledečim:
Br. John Metes za 24 dni. \$ 24.00
Br. John F. Pruss, za 14 dni 14.00
Br. John Zeleznik za 22 dni 22.00
Br. John F. Bluth za 18 dni 18.00
Sestri M. Plantan za 16 dni 16.00

Skupaj.....\$ 94.00
Prej izplačane podpore..... 3408.00

Skupaj\$3502.00

V pretečenem letu je društvena bolni- niška blagajna kljub visoki podpori napredovala za skoro cel tisočak. Dru- štvo je staro tri leta in ima nad tri tisoč dolarjev v bolniški blagajni. S tem je dokazano, da je društvo na do- bri finančni podlagi.

Iz letnega poročila D. S. D. se vidi, da so razpisane nagrade dru- štva, ki bodo pridobila med letom 1918 največ novih udov, zato na delo vsi člani in članice, da bo koncem leta naše društvo dobilo največjo nagrado. Vsak član in članica lahko društvu med letom pridobi vsaj enega novega člana ali članico. Še je ljudi, ki niso pri nobenem društvu, glejmo, da bo vsakdo pri našem društvu.

Naši ljudje so le premalo zavarova- ni. Ako se primeri smrt ali bolezen potem se je izprevidimo, da ni dovolj, da je človek bil le pri enem društvu. Za to naj vsak mož in žena skrbi, da se dobro zavaruje dokler je zdrav, ker potem ko človeka obišče bolezen in pomanjkanje ali celo smrt, je pre- kasno.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in močno društvo se naj oglasi pri meni za navodilo. Zdaj je še pristop v dru- štvo prost.

Bratski pozdrav!
Jos. Klepec, tajnik.

Bradley, Ill., 27. jan. — (Vabilo.)
Dam Vam znati, da priredi društvo sv. Družine št. 4 D. S. D. maskaradno ve- selico in vabimo vse člane in članice in vsa sosedna društva na veselico, ki se bo vršila 9. februarja 1918 v Dream- land-dvorani. 50c stane vse člane in članice našega društva, 75c za izven društva, ženske proste. Torej na no- gice, rojaki in rojakinje. Igrala bo naj- boljša orkestra Egrolo. Z bratskim pozdravom

Frank Gerdesich, tajnik.

JUGOSLOVANSKI BISERI.

Samostanska priča.

Mladici je stopil kot novic v križar- ski red. Leto dni se pripravljala na sve- ti red, ves zamaknjen v molitve. Jutri ga bodo uvrstili med menihe, danes pa ga bo pater gvardijan izpovedal. "Ljubim," vzdihne mladenič. "Lju- bim, in te ljubim z najbolj gorečo molitvijo ne morem pregnati iz duše." "Pojdi v miru božjem," odgovori samostanski starec. "Bičaj se, postji se in molji še eno leto!" Mladici odide in posluša. In čez leto dni pride zopet: "Oče, bičaj sem se, do krvi sem se bičaj, mo- lil sem, da sem postal napol blazen, trpel sem glad in žejo, toda jaz lju-

bim — strastno ljubim — — poma- gajte mi!"

"Nobene pomoči ni," odvrne starec, "pojdi in vzemi jo za ženo!" Mladici odide in uboga.

Čez leto dni se pa vrne. "Glejte me, oče, uvrstite me med menihe! Vaš sem z dušo in telesom. — In ljubezen? — Ljubezen!" vzdihuje mladenič.

"Prešla je..."

Iz dnevnika pesimista.

Adamov pes ne bi jeden kruha za nobeno stvar na svetu, četudi bi bil z maslom namazan. Daj mu kruha, ne bo ga žrl. Gladi ga, ponujaj mu, ne bi žrl.

Danes so pa psa vseeno izmodrova- li; namazali so mu gobec z maskom, in pohlepno žveče suhi kruh — kajti diši mu po maslu!

In ljudje so ravno taki kot psi!

* * *

Bil sem pri človeku, katerega poli- tičen nasprotnik sem. Nisem zatajil, da se nahaja na krivi stezi; starejši ga mrzijo, mlajši ga prezirajo...

"Tako?" reče on, ko me pelje do dveh kupov pisem. "Motite se! Po- glejte malo na ta pisma, pa se bode- te ravno nasprotno prepričali. Poglejte, ta veliki kup pisem, ki so že v službi — a oni kup tam, ki je še večji, tu so de- nunciacije mlajših, ki bi radi dobili službe..."

* * *

Poslušal sem razgovor dijakov pri čaši vina. Slušal sem jih ker rad sli- šim domače zvoke v tujini, toda kar sem slišal, bi raje imel, da ne bi slišal.

Pripovedoval je neki — recimo mu Štern — kako se je dolgo časa zama- potegoval za roko nekega dekleta. O- betal ji je to in ono, toda vse zaman. Potem pa jo je odpeljal na grob neke Ane tern. Tam ji pove, da je to grob njegove matere; toda lagal je, kajti za grob svoje matere niti vedel ni — in poklekne poleg križa ter ji obeta ženitev. Dekle mu pade v naročje.

"Sentimentalna goska!" zakriči ne- kdo in cela družba plane v smeh. Iz- vrstno! Dobro si jo potegnil. Živijo! — so kričali dijaki.

"Takšne so žene!" reče govornik. "Od tega dneva so mi odprta njena vrata ponóci in po dnevu."

"Ali jo bodeš v resnici vzeti?"

"Saj nisem nor," se nasmehe dijak in z njim cela družba.

"— Seveda, samo norcem je prisrega sveta! Samo norci so pošteni, a naši mladiči — jako pametni!"

In ravno ti ljudje bodejo v nekaj letih naši sodniki!

Trpljenje.

S prijateljem sem bil na lovu. Ustre- lim na jerebico, — pade... Samo ra- njena je, in s perjem plahuta.

Moj pes jo nemilo zgrabi. Zadavil jo bo, si mislim. Toda sirota je še živel, ko mi jo je donesel pes. Da se ne muči, ji zavijem vrat in vržem v torbo. Uro pozneje se vrnem na za- jutrek.

Pogledam v torbo. Kaj vidim? Je- rebica je še živa. Prijatelj, stari lo- vec, ji potegne eno pero in jo po sta- rem načinu prebode. Uboga jerebica, trikrat je morala umirati.

Ko pridem domov, izročim lovski plen v kuhinji.

Kmalu se oglasi dekla: Uboga jere- bica, še živi, kaj hočem z njo? Jere- bica, nastreljena, mrcvarjena — in še sedaj živi?

In sedaj skače po sobi in pes se z njo igra.

— — — Sirota! Streljali so jo, vrat so ji zavili, prebodli so jo, pa še živi.

In z njo se igra isti pes, ki jo je mrcvaril, pripravljen na migljaj go- spodarjev na novo mrcvarjenje.

Sirota!

Moje sanje.

Čudili so se, ker znam še svoj ma- terni jezik, pa sem že toliko let od hiše.

"In kako je to, da nisi pozabil?"

"Kako neki bi?! — Če ne govorim slovensko, pa slovensko sanjam — in sanjam jako pogosto."

Bog ve, ali se bodejo moje sloven- ske sanje kdaj uresničile?

The rest is Silence.

"Reka — Dalmacija — Bosna!" — Hrvatska majka! Hrvatski sinovi, mo- lite o teh treh stvarih vsak dan, mo- lijo naj o teh stvareh nedolžni otroci! Morda bo prošnja nedolžnih ust usli- šana!...

Naše prošnje ne pomagajo... gre- šili smo!

Večerja.

Zmankalo mu je denarja. Jutri je prvega, jutri pride pismo z denarjem — toda kaj hoče danes?

Obedoval ni — za forint je prodal neko knjigo, da je vsaj večerjal lahko. Vesel odide proti gostilni, računa- joč, kaj bi naročil za devetdeset kraj- carjev — kajti desetica ostane pismo- noši, takoj z njo v drugi žep.

Ves zamišljen drži kozarec vina v roki. Pa se strese, pade in razbije se kozarec v vinom. Natakarski vajenec je bil neroden in je zvrnil vino. Nata- kar se prične jokati. Otroci se pridri- vijo okoli njega ter ga še strašijo, ka-

ko ga bo mojster. In ubogi vajenec še huje joka. Boji se silno.

In naš dijak. — Poseže v žep in re- če: Glej mali, tu imaš, kupi novo ste- klenico in vino... In dijak odide brez večerje spat.

Ko se slači, mu pade desetica iz že- pa. Živijo! Na pismoševo deseti- co je popolnoma pozabil. Zopet se obleče in kupi hlebec kruha! S pismo- nošem se že jutri pogovori. Večerjal je kruh in vodo in srečen je!

Teško, da bi ta večer s kom drugim zamenjal.

Edinec.

Streljali so se. Pavel je umrl. Od- peljali smo ga domov. Kaj počne se- dan ubogi oče. Sin je bil edinec.

Šel sem k njemu. Rojaki smo pač. "Gospod polkovnik!" spregovorim, "prišel sem radi Pavla." — "Ah, zopet kak dolg — žid — menice! Stare baj- ke. Ne dam niti krajcarja, pa naj ga zapro."

"Ni tako, Pavel se je danes zjutraj dueliral."

"Tako — gotovo je ranjen — — naj leži, mrha! Prav mu je! Nespamet- nik!"

"Da, ranjen je, teško, nevarno — — pripraviti sem ga hotel na teško noti- co, dasi sem vedel, da ima stari srce iz kamna. — Toda pri vojaku se lahko preslepiš!"

Toda zadnja novica ga je očividno streznila.

"Kje je moj sin? Peljite me k sinu!"

In starec beži iz sobe. Na hodniku baš nesejo Pavla. Oče spozna na pr- vi mah, da je sin mrtev, in pade preko njega, kot bi sam umrl zraven... Ka- ko ne bi stari poznal smrti, saj ji je v šestnajstih bitkah zrl v obraz.

RAZNOTEROSTI.

Modri izreki.

Izvrševati svoje človeške dolžnosti, to je najslavnejše junaštvo na svetu. — Cantu

* * *

Vsaka sila pade, ako ne sloni na trdnem temelju pravice in resnice. — Mazzini.

* * *

Diplomati se morajo naučiti pred- vem treh stvari: prvič, francoskega jezika, drugič, znati molčati, tretjič, znati lagati. — Boerne.

* * *

Gorje človeku, katerega nikoli ne pretrese tuja nesreča. On je namreč zrel za vsako zlo delo. — Voltaire.

* * *

Kazati mržnjo v besedah, izrazu li- ca ali v gestah, je nekoristno, neume- stno, nevarno, smešno in prostaško. Mržnjo naj se kaže samo z deli. — Shopenhauer.

* * *

V dvomih poslušaj glas srca. — Ca- lidasa.

Trikolo za vojake brez nog.

Francoški strokovnjaki preizkušajo sedaj trikolo za vojake, ki so izgubili v vojni obe nogi. To trikolo je izumil nek francoski vojak, ki je bil na ta na- čin pohabljen, in je bil v stanu, pre- mikati se s hitrostjo petnajst milj na uro. Kakor že ime pove, ima ta apa- rat tri kolesa: zadaj dva, med kateri- ma se nahaja sedež za pohabljenca, in spredaj eno, gonilno kolo. To kolo je potom zobčastih koles in dveh ne- pretgranih verig v zvezi s "pedali", ki so pritrjeni na ogrodju trikole pred sedežem, tako da jih more pohabljenec goniti z rokami. Istotako je mogoče s "pedali" voditi kolo. Ta iznajdba bo velike koristi za vse na nogah pohab- ljene.

* * *

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo, obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobu- kov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čev- ljev visokih in nizkih za moške, žen- ske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolne zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst- vne vredne znamke ali pa register tikete izvzemaj na oblahkah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovenska Trgovina" na severni strani mesta.

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman, Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Se tistega dne se je Barbka srečala z Azijo in takoj nato prišla k Evici. "Ze!" zakliče na pragu.

"Kaj je?" vpraša Evica vsa zardela.

"Rekla sem mu: 'Kaj mislite, gospod? Ali res hočete biti nevaležni?'"

Nalašč sem pridržala tukaj Evico, da izkoristite to priliko, toda nečete je uporabiti. Ako ne storite tega, jo čez dva ali tri tedne odpeljem v Raškov in se morda celo sama z njo napotim tja."

Pri tem se je ves izpremenil v obraz in ko je začel imeti Raškov, se mi je jel globoko priklanjati. Vprašala sem ga, kaj si misli, toda dejal je:

"Spotoma ji povem, kaj imam na srcu. Na poti bo najugodnejša prilika; na poti se zgodi, kar se ima zgoditi, kar je nama odločeno. Vse — je dejal — ji priznam, vse razkrijem, ker ne morem dalje prenašati teh muk."

In pri tem so mu drgetale ustnice. Bil je kaj slabe volje, ko je jel govoriti z menoj, zakaj prejel je bil iz Kamenca nekaj neprijetnih novic. Rekel mi je, da mora itak v Raškov in da ima moj mož že dolgo v rokah hetmanovo povelje zaradi tega; samo dan odhoda še ni določen, ker je to zavistno od dogovora z lipkovskimi stotniki. "Ali prav sedaj se je približal ta trenutek," je dejal, "in zato moram odriniti v Raškov. Torej pa na tej poti pospremim vas in gospodično Evico."

Rekla sem mu, da ne vem, ali pojdem tudi jaz tja, ker je to zavistno od Mihaela. Ko je to zaslusal, se je zelo prestrašil. Oh, ti glupa Evica! Pa še praviš, da te nima rad, ali on se je zgrudil predme in me jel prositi, naj grem tudi jaz; da, kaj ječal je, da bi se bila najraje zakajala zaradi njega. Ali pa ves, zakaj je storil vse to? Takoj mi je povedal:

"Izpovem ji vse, kaj imam na srcu, toda brez vaše priporočne zbudim samo novo sovraštvo do sebe v njih. V rokah vaše milosti je moja usoda, moje trpljenje, moja rešitev! Ako ne pojdet vi, pa bi mi bilo ljubše, da me pogoltnete zemlja, da me sežge živi ogenj!"

Tako naj jo misli na to! Da si ga videla, kakšen je bil videti v tem trenutku, pa bi te bilo strah!"

"Nikakor, ne bojim se ga!" odgovori Evica ter jame Barbki poljubljati roko.

"Pojdite z nama! Pojdite z nama!" je ponavljala navdušena, "pojdite z nama! Vi edini naju morete ohraniti, vi edini se ne boste bali reči očetu, naj bi nama ne branil! Vi edini dosežete to! Pojdite z nama! Zgrudim se pred gospoda Volodijevskega, naj vam dovoli. Brez vas bi Azija in oče z noži napadla drug drugega. Pojdite z nama! Pojdite z nama!"

Po teh besedah se zgrudi pred Barbko in ji jame jokaje objemati nogo.

"Ako Bog da, pa pojdem!" odgovori Barbka. "Mihaela povem vse in ga ne odneham prositi. Že sama bi lahko potovala varno, kaj šele v tako številni družbi. Mogoče, da pojde tudi Mihael, ako pa ne, naj se je dobroga srca ter privoli. Izpocetka se sicer razsrdi, toda ako se užalostim, bo koj hodil okrog mene, mi zrl v oči in naposled mi privoli. Veselilo bi me, ako bi šel tudi on, ker mi bo grozno dolgčas po njem; toda kaj naj storim, ko hočem vama na ljubo storiti to žrtve... Sedaj se ne bo ravnalo več za moje izpodbijanje, nego za usodo vaju obeh. Mihael ima rad Azijo in tebe. Upam, da dovoli!"

Azija je po onem sestanku z Barbko stekel v svojo sobo ves radosten in zaupen, kakor da je po težki bolezni zdaj ozdravel in oživel.

Nedavno ga je bil še lomil obup, zakaj zarana je bil prejel od Boguša suhoparno pismo tele vsebine:

"Ljubljeni moj Azija! Ustavil sem se v Kamenju in v Hreptov sedaj niti ne pridem, nekaj zato ne, ker sem preveč utrujen, nekaj pa zato, ker nimam po kaj hoditi tja. Bil sem v Javorovu. Gospod hetman ne samo da ti ne daje dovolitve in pisma ter neče s svojo osebo braniti tvojih blaznih nakan, nego ti z grožnjo, da izgubiš njegovo milost, celo zapoveduje, da takoj opusti vse te načrte. Tudi jaz sem premislil vse in vidim, da to, kar si mi pravil, ni izvršljivo, zakaj za poštni krščanski narod bi bilo pregrešno in sramotno vprico vsega sveta, skleniti zvezu s poganstvom. Bilo bi sramotno vprico vsega sveta, dajati plemiške predpavice tatovom, lopovom in prelivalcem nedolžne krvi. Spoprijazni se s tem sam in ne misli na hetmanstvo; ti nisi ustvarjen za to, dasi si sin Tuhaj-bejev. Ako si hočeš ohraniti hetmanovo naklonjenost, hodi zadovoljen s svojo častjo in pospeši one dogovore s Kričinskem, Tvorovskim, Adurovičem in drugimi; s tem mu ustrežeš dokaj bolj. Hetmanovo naročilo, kaj innaš storiti, ti pošljem obenem s tem pismom kakor tudi naročilo gospodu Volodijevskemu, naj ti ne brani prihajati in odhajati s tvojimi

ljudmi. Pospeši torej dogovore z onimi stotniki ter mi poroči v Kamenju, kaj je slišati na oni strani. Priporočam te božjemu varstvu in vztrajam v neomahljivem prijateljstvu Martin Boguš iz Zemblice, podtočaj novograjski."

Ko je mladi Tatar prejel to pismo, se je grozno razsrdil. Raztrgal je list na drobne kosce, potem pa s kindžalom razbil po mizi ter naposled grozil, da usmrti sebe in zvestega služabnika Halima, ki ga je kleče prosil, naj se v jezi in obupu ne loti ničesar, dokler se ne pomiri. To pismo je bil zanj ljut udarec. Gradovi, ki jih je bila sezidala v zraku njegova častiteljnost in prešernost, so se zdajci razrušili; vsi njegovi načrti so bili uničeni. Utegnil bi bil postati tretji hetman v ljudovladu ter imeti do izvestne mere njeno usodo v rokah, a sedaj je spoznal, da mora ostati neznan častnik, ki bi mu bil sprejem v plemiško stan v ljudovladu vrhunec častiteljnosti. V ognjeni domišljiji je bil že videl vsak dan, kako se mu klanjajo tolpe, a sedaj se bo moral še nadalje klanjati drugim. In nič mu ni pomagalo, da je bil sin Tuhaj-bejev, da je vladarska kri krožila po njegovih žilah, da so se bile tako velike misli porajale v njegovi duši — vse to je bilo ugonobljeno in uničeno. In živel bo nepoznan, dokler ne umre kje pozabljen v oddaljeni trdnjavi. Edina beseda mu je zlomila krila, edina beseda "Ne!" je provzročila, da odslej ne bo prosto letal kakor orel pod oblake, nego se bo moral kakor črv plaziti po zemlji.

Toda vse to še ni bilo nič proti sreči, ki jo je bil izgubil. Ta, za katero bi dal kri in celo večno življenje, za katero je kar plamtel kakor ogenj, ki jo je ljubil z očmi, s srcem, z dušo, s krvjo, ne bo nikdar njegova. Ono pismo mu jo je vzelo takisto kakor hetmanovo bulavo. Zakaj ako je mogel Hmelnicnik odnesti Čaplinsko, bi bil utegnil enako močni Azija, Azija hetman, takisto odnesti tujo žensko in jo obraniti zoper vso ljudovlado, toda kako naj jo izpuli Azija, lipkovski stotnik, ki je pod poveljništvom njenega moža?"

Ko je premišljal o tem, se mu je kar temnilo pred očmi. Svet mu je prihajal pust in mračen. In Tuhaj-bejevič ni vedel, ali bi bilo bolj živeti ali umreti, brez življenjskega namena, brez sreče, brez nadeje, brez ljubljene ženske. Mučilo ga je to tem huj, ker se ni bil nadejal tega udarca. Preudarja jočemu stanje v ljudovladu, se mu je vsakega dne bolj utrjevalo prepričanje, da hetman pritegne njegovemu predlogu.

V tem pa se razprše vse njegove nadeje kakor megla pred vetrom. Kaj mu je še ostalo? Odreči se slavi, velikosti, sreči? Tega ni bil zmožen. V prvem hipu ga je obšel blazen obup. — Ogenj mu je prešinjal kosti ter ga bolelno palil. Tulil je, škripal z zobmi, a ognjene in osvetljive misli so mu švigale po glavi. Hotel se je osvetiti ljudovladu, hetmanu, Volodijevskemu, da celo Barbki. Hotel je sklicati pod orožje svoje Lipke, pobiti vso posadko, posekati vse častnike, ves Hreptov, umoriti Volodijevskega, odnesti Barbko na multansko obrežje in potem dalje tja na Dobruč, če treba, še dalje k Carigradu in — ako le ne bi bilo drugače — v azijske puščave.

Toda zvesti Halim je čul ob njem, in on sam je, ko ga je minil prvi naval velike obupnosti, spoznal, da ni zmožen izvesti te nakane. Azija je bil tudi v tem podoben Hmelnicniku, da sta v njem tičala lev in gad obenem. Ako udari s svojimi zvestimi Lipki na Hreptov, — no, kaj potem? Ali se da Volodijevski, čujoč kakor žerjav, napasti nenadoma? In če bi se tudi dal, ali se da premagati ta bojevnik, ki ima pri roki več vojakov — in sicer boljših vojakov? Ako bi šel navzdol ob reki, bi trčil spotoma ob posadke v Mohilovu, v Jampolu, v Raškovu. Ako bi prestopil moldavsko obrežje, bi zadel ob Perkulabo, prijatelja Volodijevskega in na Habareskula hotimskega, njegovega pobratima. Ako bi šel k Dorosu, bi naletel pod Braclavo poljska poveljstva. Na stepi je celo pozimi vse polno oglednih čet. Proti vsemu temu je Tuhaj-bejevič spoznal svojo onemoglost, in njegova zlobna duša, izbruhnivi v prvem hipu s plamenom, se je potopila v topo obupnosti kakor zver, ki spleza ranjena v skalnato duplino in ždi ondaj brez glasu.

A kakor neizmerna bolest ubija sama sebe ter se izpremeni v otrplost, tako je naposled otrpnil tudi on.

V takšnem stanju mu je bilo naznanjeno, da hoče gospa poveljnikova govoriti z njim.

Halim ni spoznal Azije, ko se je vrnil od tega razgovora. Otrplost je bila Tatarju izginila z lica, oči so se mu svetile kakor ujeti, beli zobje so se mu lesketali izpod brkov, in v tej divji svoji lepoti je bil docela podoben strašnemu svojemu očetu Tuhaj-beju.

"Gospod," ga vpraša Halim, "kako je Bog potolažil dušo tvojo?" — Azija pa mu reče:

"Halim! Po temni noči da Bog dan ter naroči solncu, naj vstane iz morja! Halim (tu objame starega Tatarja) za mesec dni bo moja na veke!"

In kar žarelo mu je zagorelo lice. Halim se mu jame priklanjati in klicati navdušeno:

"Sin Tuhaj-bejev! Ti si velik, močan, in zloba nejevernikov te ne premaga!"

"Čuj!" reče Azija. — "Čujem, sin Tuhaj-bejev!"

"Pojdeva k sinjemu morju, kjer leži sneg le na gorah, in ako se kdaj vrnem v ta kraj, se vrnem le na čelu čamulov, številnih kakoh pesek ob morju, kakor listje v tej pušavi — nesoč meč in ogenj v deželo. Ti, Halim, sin Kurdlukov, se še danes odpraviš na pot. Poiščeš Kričinskega ter mu porечеš, naj se pomakne s svojimi ljudmi proti Raškovu. Ali Adurovič, Moravski, Aleksandrovič, Groholski, Tvorovski in kjer sploh je kak Lipke ali Čeremis, vsakdo naj dospel tjakaj s svojo vojsko. Čambulom, ki prezimujejo pri Dorosenu, kakor tudi ljudem na Humani pa naj naznani, da nemudoma provzročite nemir, a naši iz Mohilova, Jampola in Raškova naj odidejo na daljino stepo. Na poti, po kateri pojdem, ne bo bojnih krdel, a takrat, ko odidem iz Raškova, ostani za menoj samo pepel in pogorišče."

"Bog ti pomagaj, gospod!" odgovori Halim.

In iznova se mu jame priklanjati, pa tudi Tuhaj-bejevič se skloni nadenj in ponovi še nekolikokrat: "Razpošlji glasnike, razpošlji glasnike, zakaj samo še mesec dni imam časa."

Ko je Azija odpravil Halima ter ostal sam, je jel moliti, zakaj prsi so mu bile prepolne sreče in hvalečnosti do Boga.

Pri tem opravi pa je nehoté pogledal skozi okno po svojih Lipkih, ki so ravnokar izganjali konje, da jih napoje pri vodnjaku. Vse dvorišče se je polnilo s temi ljudmi. Lipki so potihoma popevali svoje enolične pesmi, zajemali s čevrivo in jo vlivali v korito. Sopara je prihajala vsakemu konju in nosnic ter zakrivala sliko. Zdajci pa stopi iz velike stavbe Volodijevski, ognjen s kožuhom in v škornjih, ter jame Lipkom nekaj govoriti. Poslušali so ga, se zavrinali ter po vzhodnem običaju snemali kučme z glave. Ob pogledu nanj je Azija nehal moliti in je zamrmral:

"Sokol si, toda ne priletiš tja, kamor priletim jaz, nego ostaneš v Hreptovu, žalosten in otožen."

Ko se je gospod Volodijevski domlenil z vojaki, se je vrnil v sobo, a na dvorišču so iznova enolično peli Lipki, rezgetali konji, vmes pa je žalostno škripal vodnjak na vreteno.

XVI.

Mali vitez, kakor je bila prav napovedala Barbka, se je izpocetka res razsrdil, ko je zvedel o njeni nameri; rekel je, da ji nikakor ne privoli oditi, zakaj on sam ne more tja, nje same pa tudi ne pusti. Toda sedaj so pričele prošnje in prigovori od vseh strani; oboje je kaj skoro omajalo njegov sklep.

Barbka je sicer silila vanj dokaj manj, nego je pričakoval, zakaj koprnela je najbolj potovati z možem, ker je brez njega izgubilo to potovanje zanj vso mičnost, toda Evica je poklekala predenj, mu poljubljala roke in ga rotila, naj privoli.

"Nihče se ne drzne stopiti pred močnega očeta," je dejala, "in mu povedati kaj takega, ne jaz, ne Azija, ne moj brat; samo gospa Barbka mu lahko pove, zakaj njej ne odreče ničesar."

Volodijevski odgovori: "Barbka se ne more ukvarjati s snubitvijo. Vrhutega se mora Novoveški vrniti semkaj. Ako le mora biti, pa se zgodi tukaj."

Evica mu odgovori z jokom: "Bog ve, kaj se zgodi, preden se vrnejo; gotovo je, da umrem za togo; toda za tako siroto, s katero nima nihče usmiljenja, je to itak najbolje."

Mali vitez je bil neizmerno občutljivega srca, torej je jel migati z brki in korakati po sobi. Ni se hotel ločiti od svoje Barbke niti za en dan, kaj li za nekaj tednov!

Toda one prošnje so ga izvestno gebile, zakaj čez nekaj dni po teh napadih je dejal nekega večera:

"Ako bi mogel sam tja, ne bi rekel. Toda to je nemogoče, ker me zadržuje služba."

Barbka skoči k njemu, ga poljubi z rdečimi ustnicami in ponovi: "Pojdi, Mihael, pojdi, pojdi!"

"Ni mogoče, nikakor ne!" odgovori Volodijevski odločno.

In iznova je minilo nekaj dni. V tem se je mali vitez posvetoval z Zaglobo, kaj mu je storiti. Toda Zagloba to pot ni hotel svetovati.

"Ako ni drugih ovir, nego so tvoji občutki," je dejal, "pa nimam kaj reči. Tu se odloči sam. Seveda bo tukaj pusto brez hajdučka. Ako ne bi bil sam tako prileten in ne bi bilo potovanje tako težavno, bi šel sam z njo, zakaj tukaj bo človeku dolgčas brez nje."

"Glejte, prav to je, to. Ovir res ni, samo vreme je nekoliko mrzlo, ali to je tudi vse. Sicer pa je pokrajina mirnoma svojemu očetu Tuhaj-beju.

(Nadaljevanje na 7. strani.)

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Guarantee Co.

Kapital \$50,000.00.

Kadar kupite HIŠO ali ZEM-LJIŠČE, pridite, da Vam ure-dimo abstract.

Phones: 421 and 422.

CHAS. N. HOSSACK, Mgr.

114 N. Chicago St., Joliet, Ills.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOCK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

C. W. Robson, Jr.

REAL ESTATE LOANN and RENTING

INSURANCE OF ALL KINDS.

Phone 297.

Prodajam lote v Rockdale in okolici.

204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

John Pubentz

prodaja najceneje v mestu

kokošjo krmo, zrnje, seno, slamo in drugo tako krmo.

Če imate kaj voziti, se oglasite pri nas, ki Vam pripeljemo vsako stvar, kakor naročite.

Pokličite nas po telefonu: Phone 2736.

Nov. naslov:

516 N. BROADWAY, JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,

JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

GEO. SVETLECIC

517 N. CHICAGO ST., JOLIET.

Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago

in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj moške ali ženske obleke ali perila za očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY CLEANERS AND DYERS

S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.

JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101.

JOLIET, ILL.

JOHN

N. W. Phone 346

STEFANICH

::Slovenska Gostilna::

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovalatelja zasluži popolno zaupanje in čišlanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji stebel in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanosti, ko moramo veliko več plačevati za potreščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in uspeh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh bolezni jih je devetdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjščine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brolg zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakršne nepotrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudeče vino. V zadevi zabasnosti, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabosti, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob premembi žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodrere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otrpelosti gležnjev in drugih, najhitrejša in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in otekin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Posebno za izpiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kožnih otvorov. Dobi se v vseh lekarnah.

NAJNOVEJE NAGRADE SO DOBILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH RAZSTAVAH: GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemists

1333-1343 South Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Jacob Mejak**KROJAČ**

205 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC

Javni Notar

z 10 let. skušnje

izdeluje vse pravne in poslovne listine za vse slušaje. Če vam kdo plačajo garnituro; ako imate odloka v drugem mestu plačati za tujtati; če hočete svojo plačo prepuščajte; če potrebujete certifikat za delo; če imate kako drugo stvar za vrediti; tukaj ali v stari domovini obrnite se na mene 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

MALI VITEZ.
(Nadaljevanje s 6. strani.)

na, ob cesti so povsod naše stanice, samo da nam bo dolgčas po njej."

"Zato tudi pravim: Odloči se sam."

Po tem razgovoru je Mihael novič začel omahovati in premišljati. Za Evico mu je bilo žal. Premišljal pa je tudi o tem, ali bi bilo primerno poslati Evico v Azijo samo na tako dolgo pot, a še bolj o tem, ali bi bilo prilično, da ne bi pomagal tem dobrim ljudem in prijateljem, ko je vendar pomoč tako lahka. Za kaj se je ravno pravzaprav? Za Barbkino odhod, trajajoč dva ali tri tedne. Ako bi bilo treba ustreči samo Barbkini želji, da bi videla Mohilov, Jampol in Raškov, zakaj ne bi ji ustregel? Azija mora itak s svojim praporom v Raškov, varstvo je bilo torej zagotovljeno, dasi je bilo nepotrebno v krajini, očisti razbojnikov. Tatarji iz orde pozimi ne morejo vznemirjati krajine.

Mali vitez je troje omahoval v svojem sklepu čimdalje bolj; ženski sta to zapazili ter sta obnovili nadlegovanje; ena je predstavljala to stvar kot dobro delo, kot nekako dolžnost, druga pa se je le jokala in tarnala. Naposled se je priklonil poveljniku tudi Tuhaj-bejevič. Rekel je, da sicer ni vreden te ljubezni; ali vendar je že izkazal toliko vdanosti in zvestobe gospodi Volodijevskih, da sme po svojih mislih prositi te milosti. Rekel je, da je dolžan gospodi in gospe veliko hvaležnosti, zakaj nista ga prezirala niti tedaj, ko še ni bilo znano, da je sin Tuhaj-bejevič. "Nikdar ne pozabim," je dejal, "da je gospa poveljnikova obežala moje rane, da mi ni bila zgolj ljubezniva gospa, ampak prava mati." Svojo hvaležnost je že izpril v bitki z Azbo-bejem, pa tudi v prihodnje, ako Bog da, vesel položi glavo za svojo gospo, prelje zanjjo poslednjo kapljico krvi.

Nato je jel pripovedovati o svoji nedanji nesrečni ljubezni do Evice. Brez te deklice niti ne more živeti. Ljubil jo je ves čas, ko je bil ločen od nje, ljubil jo je brez nadeje in nikdar je ne preneha ljubiti. Toda med njim in med starim gospodom Novoveškim vlada staro sovražnost; bivša razmera gospodova proti služabniku ju loči kakor širok prepad. Samo če bi posredovala gospa poveljnikova, bi se utegnili doseči spravo; ona bi utegnila ubraniti deklico očetovega tiranstva, zapora in pretepanja.

Volodijevskemu bi bilo najljubše, ko bi se Barbka ne vtikala v to stvar; ker pa je tudi sam rad izkazoval dobroto, se ni čudil ženinemu dobremu srcu. Vendar pa Aziji še ni obljubil ničesar; upiral se je novim solzom Evičinim, se zapiral s svojo pisarno ter se zamislja.

Naposled dospel nekega večera k večerji radostnega lica in po večerji zdajci vpraša Tuhaj-bejeviča:

"Kdaj namerjaš oditi, Azija?"
"Čez teden dni, velmožni gospod!" odgovori Tatar nemiren. "Halim ie izvesto" že koncal dogovor s Kričinskim."

"Ukaži pripraviti velike sani, ker popelješ dve ženski s seboj v Raškov."

Barbka, zaslisišvši te besede, skoči k možu. Za njo je prišel Evica, in v blaznem izbruhu radosti se mu je zgrudila Azija pred noge. Mali vitez se je moral braniti nadležnečem.

"Mirujte!" je dejal, "kaj pa delate! Ako se da pomagati ljudem, zakaj ne bi jim pomagali? Saj vendar nisem trdosrčen človek, nisem tiran. Ti, Barbka, moja najdražja, pa se mi vrni kmalu, a ti Azija, bodi njen skrbni varuh. S tem se mi oba zahvalita najbolje. No, no, mirujte vendar!"

Jel je močno migati z brki, nato pa, da bi se ojačil, je dodal že veseleje:

"Najslabše je s temi ženskimi solzami. Kadar vidim solze, pa je po meni. A ti, Azija, se nimaš zahvaljati samo meni, nego tudi moji ženi in teje gospodini, ki je neprestano hodila za menoj kakor senca ter mi neprestano postavljala svojo žalost pred oči. To ljubezen ji moraš primerno nagraditi."

"Nagradim jo, nagradim!" odgovori Tuhaj-bejevič s čudnim glasom. Nato prime Evico za roko in jo jame poljubljati tako strastno, kakor bi jo hotel odgrizniti.

"Mihael!" zakliče zdajci Zagloba, pokazavši na Barbko. "Kaj bomo počeli tukaj brez te ljubljene?"

"Da, dolgočasili se bomo!" odgovori mali vitez, "Bog ve, da nam bo dolgčas!"

Potem doda potihoma: "Toda mogoče, da nama to dobro delo Bog nagradi pozneje... Ali me umejete, gospod?"

V tem se Barbka vrine med njiju:

"Kaj pravite, kaj?"

"I... nič!" odgovori Zagloba; "rekla sva samo, da na pomlad gotovo prilete štokrle..."

Nato se jame Barbka dgrniti z licem ob možovo lice kakor mačica. "Mihael! Ondi ne bom sedela dolgo," reče potihoma.

Po tem razgovoru se je pričelo iznova nekoliko dni trajajoče posvetovanje, toda že samo o potovanju. Mihael je vse nadziral sam; sani je dal obložiti z lisičjimi kožami, uplenjenimi jeseni. Zagloba je znal kožuho, in

da bi si imeli s čim pokriti noge, in je pazil, kako so nakladali vozove, na katerih naj bi vozili pernice, živež in krmno. Pripravljen je bil tudi konjiček za Barbko, da bi na varnem kraju mogla s sani prestezi nanj. Zlasti se je bal Mihael potovanja v Mohilov, kjer je bila pot zelo strma. Ondi si je bilo lahko mogoče zlomiti vrat. Dasi se ni bilo bati, da bi se primeril napad, je vendar mali vitez zapovedal Aziji, naj bo vsestransko oprezen. Pošilja naj ljudi za nekoliko vrst naprej, da pripravijo vse za prenočišče, a to le tam, kjer so posadke. Naročil je, naj vselej odpušajo ob svitu in se ustavljajo še pred nočjo ter se ne mude predolgo na potu. Tako močno je skrbel za vse, da je svojeručno nabil samokrese, ki jih je zataknil za Barbkino sedlo.

Naposled je prišel trenutek odhoda.

Bilo je še temno, ko je že dvesto Lipkov, pripravljenih za pot, stalo na dvorišču. V veliki sobi poveljnikovega poslopja je tudi že vladalo živahno gibanje. Na ognjišču so gorela smolnata polena z jasnimi plamenom. Vsi častniki: mali vitez, Zagloba, Mušalski, Nenašinec, Hromika, Motovilo in z njimi vred plemiči iz odličnejših praporov so prišli k slovesu. Barbka in Evica, razgreti in rdeči od spanja, sta pred odhodom popivali vinsko juho. Volodijevski je sedel poleg žene ter jo objemal okrog pasu. Zagloba jima je nalival juho ter pri vsakem naliwu ponavljal: "Le še, le, zakaj mraz je!" Barbka in Evica sta imeli na sebi moško opravo, zakaj to je bila navadna obleka potujočih žensk v tem kraju. Barbka je imela ob pasu sabljo; odeta je bila v kožuh iz risje kože, s podlascami obšit; na glavi je imela hermelinov klobuček; hlače je imela zelo široke, spodnjicam podobne, in črvelje, sezajoče do kolen, takisto podšite s kožuho. Vrh vsega je imela še topel plašč s kapuco, s katero si je varovala lice. Toda sedaj njeno lice še ni bilo zakrito, in častniki so se čudili njeni lepoti kakor vselej. Nekateri so koprneče zrlji na Evico, katere vlažne ustnice so bile naravnane na poljub; drugi zopet niso vedeli, na katero naj gledajo prej, zakaj obe sta bili tako jini, da so od koprnjenja zdihali ter šepetali drug drugemu na uho:

"Težavno je človeku živeti v taki puščavi... Srečen poveljnik, srečen Azija!... Uhl!..."

Ogenj na ognjišču je veselo plapolal in po kočah so se že oglašali petelin. Polagoma se je dani, in nastal je dan, dokaj mrzel, toda prijeten. Strehe na poslopih in kolarnah so bile pokrite z debelo snežno plastjo ter so se rdele od jutranjih žarkov.

Zunaj so hrskali konji in škripali črevlji pehotnih vojakov izpod plemenitih praporov in dragoncev, ki so bili prišli iz stanovanj in krčm, da se poslove od Barbke in Lipkov.

Naposled zakliče Volodijevski: "Čas je!"

Barbka šine pokonci ter se zgrudi možu v naročje. On jo poljubi na usta, na čelo, na oči ter jo vneto pritiska k sebi; nato jo jame poljubljati iznova. Ločitev je trajala precej dolgo. Za malim vitezem je prišel na vrsto Zagloba, in za njim so ostali častniki pristopali k Barbki, da ji poljubijo roke; ona pa je ponavljala s svojimi srebrenozvenimi otroškim glasom:

"Zdravi, gospodje! Ostanite zdravi!"

Nato sta si jeli Barbka in Evica oblačiti velike plašče s kapucami in sta čez malo časa docela izginiti v te zimski obleki. Potem so jima odprli vrata na stečaj; mrzla sapa je zapihala po sobi in vsa družba je odšla iz sobe na dvorišče.

Od zore in snega se je jasnilo čimdalje bolj. Lipkovskim konjem se je na dlako in vojakom na kožuhe obežalo ivje. Videti je bilo, kakor da ima ves prapor na sebi belo obleko in kakor bi sedeli na belih konjih.

Barbka in Evica sedeta na sani, obložene s kožami. Dragonci in vojak izpod plemenitih praporov jima zakličejo na pot:

"Srečno pot! Da dosepeteja zdravi!"

Ob tem klicu je tolpa vran in vrانov, ki jih je kruta zima prignala k človeškim stanovanjem, zletela s streh in jela odurno krokatje krožiti v rudastem ozračju.

Mali vitez se skloni nad sani ter zarije glavo v kožuho, pokrivačo Barbkino glavo.

Stal je tako dalje časa, potem je odstopil od Barbke, jo prekrizal in zaklical: "V imenu božjem!"

Azija se zravna v stremenih. Divje njegovo lice se je žarilo od veselja. Mahnil je s čakunom, pri čemer se mu je dvignil plašč kakor krila mogočne uje, ter zaklical s prodornim glasom:

"Stopaj!"

Sneg je zaškripal konjem pod kopiti, sopara se jim je v klobčičih usipala iz nosnic. Prve vrste Lipkov so polagoma odrinile, za njimi druge, tretje, četrte; sedaj so odrinile sani in za njimi daljše vrste vojakov. Ves oddelek je jel odhajati po neravnem dvorišču proti vratom.

Mali vitez je blagoslovljal odhajajoče s križem in naposled, ko so sani že smuknile skozi vrata, nastavlil otlo pest na usta ter zaklical:

"Ostani zdrava, Barbka!"

Toda odgovoril mu je samo glas

piščalk in odurno krokanje črnih vranov.

III. ZVEZEK.

I.

Oddelek Čeremisov, sestavljen iz nekoliko jezdecev, je zdiral za nekaj milj naprej, da pregleda pot, ali je dovolj varna, ter napove poveljnikom v posadkah prihod gospe Volodijevske. To se je zgodilo zato, da so imeli povsod pripravljeno prenočišče. Za tem oddekom je korakala glavna moč Lipkov, za njo so smučale sani z Barbko in Evico ter druge sani z deklami, nekaj manjši oddelek pa je stopal zadaj. Potovanje je bilo zaradi velikih zametov dokaj neprijetno. Gozdi, ki niso bili pozimi izgubili svojega igličevja, so nekoliko preprečili sneže zamete, toda puščava ob Dnestru je bila večinom zarašča s hrasti in drugim listnatim drevjem. Pot, ki spridlo odpadlega listja ni imela več svojih prirodnih obokov, je bila do polovice debelo zasuta s snegom. Sneg je polnil jarke, ponekod pa je bil nanesen v podobni morskih valov, ki so nakopčeni viseli tako drug nad drugim, kakor bi se hoteli vsak hip sesuti in se zravnati z ostalim belim površjem. Ob vožnji čez jarke in na strmini so Lipki na vrvi držali sani; samo na visokih ravlinah, na katerih so bili vetrovi obrusili snežno skorjo, so potovali hitro po sledu one karavane, ki je bila obenem z Naviraghom in z učenima Anardratoma prej odrinila iz Hreptova.

Potovanje je bilo težavno, vendar pa ne tako, kakor je bilo časih v tej pušči krajini, polni prepado, rek, potokov in jarkov. Veselili so se torej, da dospo pred nočjo v globoko dolino, v katere dnu je bil Mohilov. Vreme je bilo stanovitno in lepo. Za rudarstvo zarjo se je prikazalo zlato solnce, in v njegovih žarkih se je zalesketala ravan, dolina in puščava, z drevjem in grmičjem zarašča. Drevesne veje so bile nekam posute s iskrami; iskre so se lesketale na snegu, da so te kar oči bolele od tega leska. Z visokih krajev je bilo skozi poljane kakor skozi puščavsko okno moči videti daleč k Multanom in dalje proti belemu in sinjemu obzorju, ki so ga oblivali žarki jutranjega solnca.

Ozračje je bilo suho in mrzlo. Ob takem vremenu se ljudje kakor tudi živali čutijo krepkeje in zdraveje. Konji so v vseh vrstah rezgetali in Lipki, dasi jih je zeblo v noge, da so jih krčili pod obleko, so poveljali vesele pesmi.

Solnce je naposled dospelo na sam ščit nebeskega šatora ter jelo greti nekoliko bolje. Barki in Evici je bilo že prevročje v kožuho in na saneh; zato sta razpeli vrhno obleko, odložili oglavnice, pokazali rožnato lice in se jeli ozirati. Barbka je gledala po okolici, Evica pa za Azijo, ki ga ni bilo poleg sani. Odjezdil je bil naprej z onim oddekom Čeremisov, ki so bili šli ogledovat okolico in ki so tam, kjer je bilo treba, razkldavali sneg. Evica se je zato nekamo zamračila, ali Barbka, ki je poznala vojaško službo, jo je tolažila:

"Taki so vsi. Kadar so v službi, pa strežejo službi! Moj Mihael me tudi ne pogleda, kadar ima važen opravke. A bilo bi tudi slabo, da je drugače. Ako le imam ljubiti vojaka, hočem ljubiti vrlega."

"Kadar bodo krmili, ali pride takrat k nam?" vpraša Evica.

"Pazi, da ti ne bo še presedal. Opazila si, kako je bil vesel, ko je odšel. Ves je bil v ognju."

"Videl sem. Bil je zelo vesel!"

"A kaj šele bo, ko dobi dovolitev od gospoda Novoveškega!"

"Oj! kaj me še vse čaka! Zgodi se volja božja! Kar srce mi umira, kadar se domislím očeta. Kaj tedaj, ako zakriči ter ostane trdovraten? Kaj vse bom preslišala potem, ko se vrnem domov!"

"Veš li, Evica, kaj si mislim?"

"No, kaj?"

"Azija ne pozna šale. Tvoj brat bi se mu utegnil siloma postaviti po robu, toda tvoj oče mu ne more zapovedovati. Mislim, da te Azija vzame brez dovolitve, ako ostane oče trdovraten."

"Kako to?"

"Kar tako — odnese te. Pravijo, da se z njim ni dobro šaliti. To je Tuhaj-bejeva kri. Dasta se poročiti po kate-remskimi duhovniku na poti... Drugod je treba odklice, krstnega lista, dovolitve, toda v teh divjih krajih se vrši to nekako po tatarsko."

"Evici se razvedri lice."

"Tega se bojim! Azija je pripravljen na vse, tega se bojim!" reče.

A Barbka okrene glavo, bistro pogleda Evico ter se zdajci spusti v svoj zveneči, detinski smeh.

"Da, tega se bojš kakor miš slanin! Saj te poznam!"

Evica, rdeča že od hladnega zraka, se zardi še bolj in reče:

"Očeto ve kletve, te se res bojim in vem, da se Azija, če treba, ne zmeni za nič."

"Utolazi se!" reče ji Barbka. "Razen mene imaš brata, ki ti pride na pomoč. Prva ljubezen zmerom doseže svoj svoj smoter. To mi je rekel Zagloba še takrat, ko se mi niti ni sanjalo o Mihaelu!"

(Dalje prih.)

John Horwat
slov. gostilna801 NORTH CHICAGO STREET,
JOLIET, ILL.

Vabim vse svoje znanke, da me pose-tijo v obilnem številu.

DOBRODOŠLI!

Anton Tušek
Gostilničar

107 RUBY ST. JOLIET, ILL.

Predno greste "na hrib" se pri meni okrepčajte.

DOBRODOŠLI!

NAZNANILO.

Svojim znancom in prijateljem na-znanjam, da sem se preselil v stare prostore, in sicer na
209 INDIANA STREET.

Tu vam vsem lahko postrežem, ka-kor sem vam doslej, s fino pijačo vsch vrst.

JOSIP LEGAN,
GOSTILNIČAR,

209 Indiana Street. Joliet, Ill.

Phone 4857.

MAT. OMOTA
Slovenski krojač

Izdelujem obleke, vrhne suknje, po-pravljam, čistim in gladiim mo-ške in ženske obleke.

201 Jackson St., Joliet, Illinois.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

National Studio

R. PAWLOSKI, lastnik.

Izdeluje najlepše slike in se priporoča rojakom in rojakinjam ob priliki že-nitovanj. — Chicago telefon 3245.

Cor. N. Chicago an Jackson St., Joliet.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO

kjer boste najboljše postreženi.

Prvo pivo, najboljša vina in smokke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

ANTON
ZABUKOVEC

BRICK YARD BUFFET

Slovenska gostilna

500 Moen Avenue. Rockdale, Illa.

Chicago telefon 3406.

Kadar se mudite v Rockdalu ste vab-ljeni, da posetite mojo dobro oskrb-ljeno gostilno, kjer dobite najboljše domače in importirane pijače.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in ve-

lika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

✱

V So. Chicago, Illa.:

Soba 218—2206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

SLAVNOZNANI
SLOVENSKI POP
proti žeji - najboljše sredstvo.

Čim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.**BELO PIVO**To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.**Joliet Slovenic Bottling Co.**

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

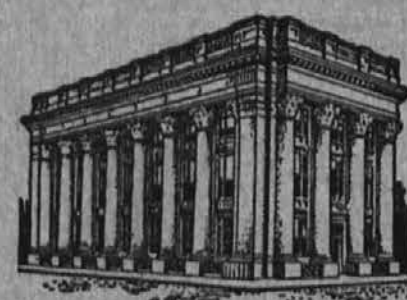
Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega skladaK 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in
stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5% odstotkov,
izven Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj tri-
četrt odstotkov odplačevanju na dolg.**LJUDSKA BANKA**

Vložite svoj de-nar na obresti v največjo in naj-močnejšo banko v Jolietu

HranilnicaVlade Zd. Držav,
Poštne Hranilnice
in Države Illinois.Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložon
denar. Pod vladno kontrolo.**3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1****First National Bank**

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

DOMINIK.

Životopis starega patriota.
Napisal Ks. Koblar.

Med starimi ljudmi srečujemo vedno več Jeremij. Nekateri pač tožijo samo zato, ker so se postarali; leta prinesejo nadložnost in z njo jamravost, vendar toži vsak samo čez tisto, kar mu je bilo vedno posebno pri srcu. Ni še hvalil dosluženi gospodar novega gospodarstva mladih in tožil čez nekdanje oderuštvo, ni še tožil onemogel delavec čez nekdanjo nezavednost in suženjsko podložnost nižjih delavcev in hvalil sedanjega gibanja in zahtevanja pravic do življenja, in ni se še nasmejal star bogatin sedanjemu prometu, da bi pregnal bridkost spomin tistih časov, ko je še morala petorica hlapcev voziti dan za dnem na težkih parizarij blago na daljno postajo — saj je bilo takrat lepše, bili so drugi ljudje, drugačne kupčije, prostejše gospodarstvo. V daljavi se zravna vse, v srce stopa sladka otoplost minulega in zagreni sedanje vrvenje za kruh in obstanek.

Poznal sem takega človeka, a čisto posebne vrste, ker ni bil star; saj je bil fant, ki se nikdar ni postaral, a živl je najnesrečnejše življenje sedanjih ljudi. Ni se mogel živeti ne v nove navade, ne v zapovedi višjih oblasti — skratka, bil je nevaren revolucionar, ki je hotel svet prevrniti nazaj.

To je bil naš Dominik, moj rojak — še več, bil je moj prijatelj.

Edino njemu je bilo od zgoraj usojeno, da je moral celo življenje trpeti same izgube in obknavati padec nekdanje slave domačega kraja in prelepih navad, predvsem pa pravic. Odkar je bil on na svetu, so se ljudje tako izpremenili, da še svojih rojakov ni mogel več priznati za brate pred širokim svetom.

On edini je še nosil križast telovnik in čepico z židanim priveskom, pa samo za veliki zvon; nekaj je imel tudi škornje čez koleno, pa v neki hudi stiski jih je moral prodati, na Veliki in Binkošti ponedeljek ter na Sv. Petra je po fantovsko naklenil škrlatast telovnik z dolgo vrsto gumbov — samih evancgarc, in takrat ga je po fantovsko zapel samo zgoraj — predvsem pa je bil še edini stari streljavec s topiči.

Kar topil se je v samem veselju, ko je pripovedoval, kako junško se je boril za pravice streljanja, kolikrat je orolnikom ušel v grme in jim prav pred nosom izstrelil topič; vedel je z letnicami vred imena onih mož postav, ki so bili nasprotni njegovim pravicam, o vsakem je bila cela dolga zgodba z dialogi vred. Samo enega dogodka ni rad pripovedoval — kako je pri streljanju oslepilo njegovega najboljšega prijatelja. Nekaj dni pred vsako slovesnostjo ali večjim praznikom se je ves pomladil. Takrat ga je župan že vnaprej pričakoval. "Dominik, kaj ne zaradi strela?" — "Seveda, brez strela ni praznika, ali boš napravil prošnjo na glavarstvo?" — Župana je namreč tikal, kakor vse, ki so bili mlajši kakor on. Potem je že skrivaj pobiral denar "za strel", seveda samo pri fantih. "To je fantovska stvar" — je poudarjal vedno. "To bodo pokali!" In ko je zapel veliki zvon, se je oglašil na griču strel. "Dominik že odgovarja," so pravili vsi povprek. Še dvakrat, trikrat je počilo, potem pa je utihnilo in vsi so spet vedeli, da si je Dominik sam uradno dovolil streljanje — in za tako slovesnost je rad žrtvoval par dni zapora. Potem pa je bilo za vedno prepovedano, nihče ni hotel dati "za strel", in Dominik je obupno izrekel pomenljive besede: "Zdaj ni več Boga, ker se ne sme pozvzdigniti praznika." Zato je odšel tembolj pazil, da je bilo o praznikih na oltarjih vedno vse, kar je predpisoval stari kodeks v spominu raznih Dominikov. "Vsi svečniki", "Velika svetilka", "Stari rožasti prt" itd.

A Dominik ni bil eden tistih, ki jih povzdigne njih ime samo, ker je edino daleč naokrog — on je bil potomec rodbine, ki je nosila vse tradicije in bila živa knjiga naše zgodovine. Dominik je vedel natančno zgodovino francoske vlade v domačem kraju, našel po vrsti vse župnike od pamtveka in natančno pomnil, koliko se je v tej in oni dobi zmanjšalo navdušenje za dobre stvari, in ko je videl, da je vse njegovo pridigovanje zastoj, da je današnji svet mrzel za vse nekdanje lepo in dobro, je ježno odšel.

Njegov oče je bil nočni čuvaj — še v onih slavnih časih, ko so goreli še plaviži in se je pripovedovalo okrog fužinske peči nebroj pravljic. Dominikov oče sam je srečaval Kvaternico, videl, kako so duhovi pri stari pokopališki cerkvi opolnoči orglali in peli, srečal nebrojkrat med enajsto in eno uro duhove in skoro vedno napovedal bližnjo smrt — ker je videl pri tej ali oni hiši spomin. Bil je poznan junak, saj ga je varovala močna sulica, ki jo je nosil kot edini gospodar noči in vojak sv. Florijana. Vso to dedščino je prevzel baje po očetovi smrti Dominik sam.

Tu moram žal prekiniti način življenjepisa in vestno začeti svojo pripoved, kajti konec znamenitih mož vedno zahteva vestnosti v pripovedovanju.

Dominika je celo življenje trla izguba, da je z očetovo smrtjo padla tudi slavna služba nočnega čuvaja. "Kraj je propadel", se je reklo, "čemu nepotrebnih stroškov, vsak naj sam pazi na ogenj!"

In res, mlajši ljudje niso pomnili kakega večjega požara. Naenkrat pa se je pripetila velika nesreča — zgorogel je ob enem več hiš, potreba nočnega čuvaja je bila s tem najbolj uteemeljena — in Dominika je na stare dni zadel velika sreča, da je pel ponočne ure in lahko noč.

NA VERANDI.

Ivan Cankar.

Pred zdavnimi, zdavnimi leti sem pel in pisal se sebi na veselje. Kar sem napisal, sem bral naglas, zato da bi slišal zvok besede, ubranost stavka.

Takrat sem zahajal v goste k mladi in lepi gospe Ani. Zdaj vem, da je bila mlada in lepa, takrat sem je komaj videl. Njena podoba pa je ostala v mojih očeh in je nazadnje, v poznem času, segla v moje srce. Komaj sem jo videl — zaljubljen sem bil v pesem zvezd in polja in burje, ki je šumela zmagovito s črnega Raskovca.

Nekoč sem bil tam pod večer; na verando je svetila rdeča poslednja zarja, prostrani vrt je tiho pošumeval pod nama, žarki so tonili v senco kakor zlate kaplje v jezero. Sama sva bila doma. Njen mož, trgovec, se je bil odpeljal nekam na Nemško.

Bral sem tako povest, kakor si jo izmislil človek v tistih časih, ko je zaljubljen v pesem zvezd in polja, ko ne vidi ne ljudi, ne samega sebe in vs v njegove sanje kakor daljna pravljica.

Stal je grad v samotni, v tistem gradu je živela devojka, lepša od samega solnca. Njena lepota pa je bila nerodovita, nikomur na veselje, kakor da bi sijalo solnce na kamen. Siv starec, pač že stoleten je bil njen gospodar. Siv in pust je bil; kakor zlovesča senca tih in sključen, je hodil po izbah in dvoranah; kamor je stopil, je zahladilo in vsa luč je ugasnila.

Ljubil je ni, še njene lepote in njene mladosti ni videl; kadar je govoril z njo, je gledal v tla ali pa skozi okno. Toda ljubosumen je bil strahotno. Vsa večer je sam zaklepal vrata in duri, zastražil jih s silnimi zapahi. Krog vrta je bil naokoli in naokoli tako visok in strm zid, da ga ni bilo moči preplezati, še po lestvici ne; zato je spal vrt v večnih sencah; ponoči se mu je sanjalo, vse do jutra je še petalo in pošumevalo.

Ob tistih urah, ko se je vrtu sanjalo, je stala devojka ob oknu. Gledala je v daljine, svetle zvezde in je v svoji samotni in žalosti prejkola vso dolgo noč. Tako da so bila nazadnje vsa blede njena lica in da je umirala mladost v njenih očeh. Na vrt so kapale njene solze; tam so rastle najlepše rože.

Prišel pa je mlad fant in ker so bile pesmi v njegovem srcu, je slišal vdihe in videl solze, videl tudi blede lica in tiste žalostne oči, ki je mladost umirala v njih. Močno je zakoprnel, da bi videl vso lepoto in bridkost iz obličja v obličje.

Prosil je in pel: "Moje srce te je videlo, moje oči te niso videle. Zdaj pa je moje srce že vse do vrha polno hrepenja; še kaplja da kane, pa bi umrlo. Prikaži se mojim očem!"

Ker so bile pesmi v njegovem srcu, je vse do besede slišal njen odgovor. "Tudi jaz sem čakala nate vse dolge, dolge noči. Klicale so te moje solze, ko so kapale na rošno travo; moji vdihi so te klicali, ko so s tihim vetrom šumeli k tebi; moje oči so te videle v svojem hrepenjenju, ko so gledale k daljnim zvezdam. Pridi, da te poljubijo moje ustnice, bolne od ljubezni, da te objamejo moje sirotne roke!"

Tako sta se razgovarjala v ljubezni in bolelosti vsako noč, vse do jeseni. Jeseni pa se je zgodilo, da se je stoletni gospodar napotil k pogrebu svoje matere, ki je stoipetdesetletna umrla v daljnem mestu. Preden se je napotil, je zaklenil in zastražil vse duri in vrata, na okna pa je pozabil.

Mladi fant je plezal čez visoki in strmi zid, plezal je vso noč, da so mu krvavele roke, zjutraj pa je skočil na vrt. Spal je v mehki travi do večera, zvečer pa je splezal po trdi do okna. Okno je bilo na stečaj odprto, ali nikogar ni bilo, da bi ga pozdravil s poljubom in objemom in s prijazno besedo.

Stopil je v izbo, izba je bila temna in prazna. Šel je dalje, zmirom dalje in jo je klical. V poslednji dvorani je sedela mlada lepa devojka. Sama je sedela v veliki, temni dvorani, obraz je zakrivala z belimi rokami, izza prstov so tekale solze. Obledela je bila v črn žamet, da je bil še belejši njen beli vrat.

Glas njegov je bil tih in plah, ker se ni upal vzdrniti sanj, ki so strmele s temnih sten. "Prišel sem, ker si me klicala!"

Počasi je vzdignila glavo; globoke, objokane oči so mu gledale v lice očite in žalostno. Strah mu je stisnil srce z obema trdimi rokama.

Njen glas pa je bil, kakor da je šepetal iz groba. "Zakaj nisi prišel, ko nisem bila sama? Ne poznam te več in te ne smem poznati..."

Slišal jo je in ni razumel; na kolena se je zgrudil in je zajokal. — Dalje nisem bral.

Mlada in lepa gospa me je pogledala s široko odprtimi očmi in je iztegnila preko mize svojo belo roko. "Ne več!"

"Kaj je bilo slabo!" sem vprašal začuden in osramočen, ker je bilo vse to pred zdavnimi leti, ko sem bil še mlad. Pogledala me je smehljaše, rosen pajčolan je zastrl njene oči.

"Prav dobro je bilo... vse je tako in vse je res!"

"Saj ni še konec!"

"Konec je; kar tam napravite črto!"

Tako je rekla mlada in lepa gospa Ana, ko sva bila sama, ker se je bil njen mož, trgovec, odpeljal nekam na Nemško. Na verando je svetila rdeča poslednja zarja, prostrani vrt je tiho pošumeval pod nama, žarki so tonili v senco kakor zlate kaplje v jezero.

V NAJEM SE ODDA MALI DRUŽINI hiša s 4 sobami nasproti slov. stare šole. Več pove John Zelko, 901 Scott St., Joliet.

ZA KRATEK ČAS.

Ženski način.

Mr. Blinks: "Prav lepo je od tebe, Mica, toda za naprej si bom sam kupoval cigare. Sedem cigar za en kvorderček, je že preveč poceni."

Mrs. Blinks: "Vem da je poceni, a mislila sem si, da je med sedmimi vsaj ena dobra."

Sveže.

V gostilni naroči gost dvoje jajc. Drugi gost: "Tudi meni dve, pa morata biti sveži." Natakrica (pri kuhinji): "Štiri jajca, dvoje svežih."

Svarilo matere.

"Ne rabi takih grdih besed, John." "Saj jih rabi tudi Shakespeare." "Potem se ne igraj več z njim. On ni primeren tovariš za tebe."

Krivicca se jim godi.

"Ata," vpraša sedemletni paglavček svojega očeta, "ali je res, da dobijo učitelji plačo?"

"Seveda dobijo plačo," odvrne oče. "No, to pa ni prav," reče nevoljno. "Zakaj naj bi učitelji dobivali plačo, ko moramo mi učenci vse delo narediti."

Se je vjel.

"Prav lep svet imate tukaj," je rekel tujec, ko se je njegov zaprašen voz vstavil pred kmetovo hišo.

"Res lep svet je," je odgovoril kmet. "Najboljši v deželi."

"Kaj ne skoro predrag za revnega človeka?"

"Well," odgovori kmet, "ta svet je vreden brat bratu \$200 akor. Tako ga jaz cenim. Ali mislite kupiti farmo?"

"Ne," odgovori tujec, ko je zapisal nekaj v svojo knjigo: "Jaz sem deželni davkar, asesor."

Na plesu.

A: "Tvoje dekle je izvrstna plesalka, samo dve stvari ji delajo napako."

B. (ponosen na pohvalo svojega dekleta): "Tudi jaz mislim tako. No, pa kaj ste tiste dve reči?"

A. (umakniviši se hitro): "Njene noge."

V zadregi.

Krojač: "Slišite, gospod... vse kar je prav... danes se ne dam odpraviti... danes moram dobiti na vsak način nekaj denarja."

Dolžnik: "Jaz tudi... kaj pravite, kako bi to naredila?"

Njeni lasje.

"Gospa, jaz mislim, da ima otrok Vaše lase," pravi nova pestunja svoji gospej prav prijazno in prikupljivo.

"Za Boga!" zavpije gospa in vrže knjigo v stran. "Hitite gori v sobo in vzemite otroku lase stran, predno jih vnič!"

Iz lekarne.

"Ali mi morete takoj postreči?" je rekla v lekarni bogato oblečena ženska. "Meni se zelo mudi."

"Da. Dajte mi svoj recept," je rekel zaposleni lekarnar.

"Jaz nimam nobenega recepta. Zelim, da poiščete zame število v telefonski knjigi."

Lokalni zastopniki(-ice) "A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.: John Kočevar
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math Stefanich.
Bridgeport, O.: Pos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan

Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Angela Pregled.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kastelo in Jakob Juvanič.

Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
Millwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John, Lekan.
Ottawa, Ill.: Jos. Medic.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: George Weselich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorenzt.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompore.
Staunbaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steeltown, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.
Valley, Wash.: Miss Mary Torkar.
Waukegan, Ill.: Matt Ogrin.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Youngstown, Pa.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini. Uprav. "A. S."

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnečev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras & Co.
Chi. Phone 376 N. W. 927

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

ATLAS — ZASTONJ.

Še imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo \$2.00 naročnice, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojavljajo velenimivosti po celem svetu. Pošljite \$2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga poidi.

UPRAVA AMER. SLOVENCA.

NAPRODAJ

da se razdeli zapuščina

240 Akrov Farma

V WILL COUNTY,

blizu Custer Park, Ill. Proda se kmalu in prav poceni. Possession 1. marca 1918. Pišite na:

J. J. McDonald, Jr.

TRUSTEE,

175 W. Jackson Boulevard,

CHICAGO :: :: ILLINOIS.

Slovenske

Gospodinje

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in prekajeno meso * * * vse druge pedmete ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

PIVO V STEKLENICAH.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113. Cor. Scott and Clay Sts., Both Telephones 26., JOLIET, ILLINOIS.

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Ota telefona 405,

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Dolžni ste

zaradi svoje žene in otrok, da se bolj zavarujete za slučaj bolezni ali smrti, da ne bodo žena in otroci trpeli pomanjkanje radi vaše nemarnosti, zato zdaj dokler ste še zdrav pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society)

štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stonich.

Podpredsednik.....Stephen Kukar.

Tajnik.....Jos. Klepec.

1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....Anton Nemanich st.

Bolniški načelnik.....Nick Jurjevich.

Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Štublar.

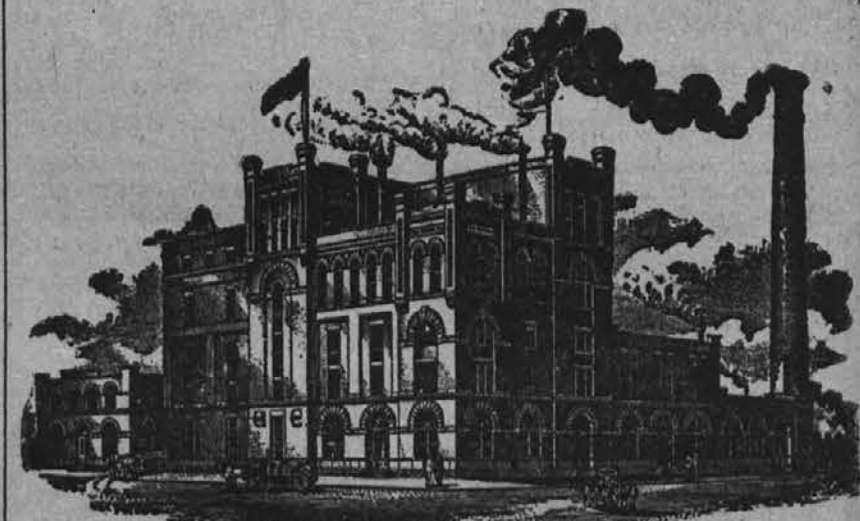
To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec.

Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino. Tudi člani-vojaki so deležni v boleznih cele podpore in cele smrtnine.

To društvo ima že nad \$3,000.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 3502.00 dolarjev bolniške podpore članom (icam). Kdor plača, takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se oglasi pri tajniku ali katerem drugem odborniku.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113. Cor. Scott and Clay Sts., Both Telephones 26., JOLIET, ILLINOIS.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Ota telefona 405,

S. Bluff St., Joliet, Ill.